

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 557

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 23 iulie 2008

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
LEGI ȘI DECRETE				
157.	— Lege pentru completarea alin. (2) al art. 218 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății	2	din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice	16–18
766.	— Decret privind promulgarea Legii pentru completarea alin. (2) al art. 218 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății	2	Decizia nr. 758 din 24 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 36 alin. (4) lit. c) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001	18–19
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 616 din 27 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 297 alin. 2 din Codul de procedură civilă	3–4	Decizia nr. 766 din 24 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă	20–21	
Decizia nr. 617 din 27 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16, art. 17 și art. 138 alin. (1) și (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	4–6	Decizia nr. 794 din 3 iulie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385 ⁹ pct. 14 din Codul de procedură penală	21–22	
Decizia nr. 619 din 27 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.....	6–7	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
Decizia nr. 626 din 27 mai 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 din Legea fondului funciar nr. 18/1991	8–9	747.	— Hotărâre pentru modificarea și completarea Regulamentului de aplicare a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2000 privind organizarea și funcționarea serviciilor de reintegrare socială a infractorilor și de supraveghere a executării sancțiunilor neprivative de libertate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.239/2000	23–27
Decizia nr. 710 din 17 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal	10–11	749.	— Hotărâre privind aprobarea listei unor obiective de investiții și a indicatorilor tehnico-economici ai acestora din etapa I a Programului de infrastructură municipală prevăzut în Acordul de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului privind închiderea minelor, refacerea mediului și regenerarea socioeconomică, semnat la București la 28 ianuarie 2005	28
Decizia nr. 727 din 24 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	11–13	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
Decizia nr. 731 din 24 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 și art. 49 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului	13–14	540.	— Ordin al ministrului internelor și reforme administrative pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Comitetului strategic pentru sprijinirea activității Direcției generale anticorupție.....	29–31
Decizia nr. 734 din 24 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari	14–15	2.161.	— Ordin al ministrului economiei și finanțelor pentru aprobarea cheltuielilor eligibile în cadrul Fondului de participare JEREMIE din cadrul Programului operațional sectorial „Creșterea competitivității economice” 2007–2013, axa prioritară 1 „Un sistem de producție inovativ și eficient”, domeniul major de intervenție 1.2 „Accesul la finanțare al întreprinderilor mici și mijlocii”	31–32
Decizia nr. 750 din 24 iunie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. 2 pct. 1				

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru completarea alin. (2) al art. 218 din Legea nr. 95/2006
privind reforma în domeniul sănătății**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — La articolul 218 alineatul (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, după litera d) se introduce o nouă literă, litera d¹), cu următorul cuprins:

„d¹) să beneficieze de rambursarea tuturor cheltuielilor efectuate pe perioada spitalizării cu medicamentele, materialele sanitare și investigațiile paraclinice la care ar fi fost îndreptățiți fără contribuție personală, în condițiile impuse de contractul-cadru;”.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

BOGDAN OLTEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 18 iulie 2008.

Nr. 157.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind promulgarea Legii pentru completarea alin. (2)
al art. 218 din Legea nr. 95/2006 privind reforma
în domeniul sănătății**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru completarea alin. (2) al art. 218 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 16 iulie 2008.

Nr. 766.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 616

din 27 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 297 alin. 2
din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 297 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Parohia Ortodoxă Cașva, sat Cașva, comuna Gurghiu, în Dosarul nr. 1.236.2/39/2006 al Curții de Apel Suceava — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă avocat Lucian Badiu, pentru autorul excepției, și preot Ioan Bogdan Sorin, pentru Parohia Greco-Catolică Cașva.

Cauza fiind în stare de judecată, se dă cuvântul reprezentantului autorului excepției, care solicită admiterea acesteia. În esență, susține că art. 297 alin. 2 din Codul de procedură civilă este neconstituțional, întrucât încalcă principiul dublului grad de jurisdicție, în sensul că partea în defavoarea căreia s-a pronunțat o hotărâre beneficiază doar de calea de atac a recursului, iar calea extraordinară de atac poate fi exercitată doar odată cu soluția ce se va pronunța asupra fondului.

Reprezentantul Parohiei Greco-Catolice Cașva solicită respingerea excepției, considerând că textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale invocate ca fiind încălcate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.236.2/39/2006, **Curtea de Apel Suceava — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 297 alin. 2 din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Parohia Ortodoxă Cașva, sat Cașva, comuna Gurghiu într-o cauză având ca obiect revendicarea unui imobil.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că art. 297 alin. 2 din Codul de procedură civilă „recunoaște părții în defavoarea căreia s-a pronunțat hotărârea de anulare numai calea de atac a recursului”, iar calea extraordinară de atac poate fi exercitată „numai odată cu soluția ce se va pronunța asupra fondului cauzei” și numai pentru motive de legalitate. Autorul excepției consideră că „în această schemă procedurală lipsește chiar elementul care marchează existența principiului dublului grad de jurisdicție, și anume calea de atac a apelului”, în condițiile în care textul este plasat în capitolul

„Judecarea apelului”. Mai consideră că, „în contextul în care instanța de control judiciar are abilitatea ca ulterior anulării hotărârii primei instanțe să treacă la o nouă judecată a cauzei, tot în primă instanță”, se încalcă dreptul la un proces echitabil, precum și „regulile privind principiul ierarhizării instanțelor de judecată și principiul dublului grad de jurisdicție”. Art. 297 alin. 2 din Codul de procedură civilă stabilește în cadrul aceluiași proces căi de atac diferite pentru cicluri procesuale diferite și creează premisele concrete ale inegalității părților. Pentru argumentele expuse, autorul excepției consideră că sunt încălcate și dispozițiile art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Curtea de Apel Suceava — Secția civilă, însușindu-și jurisprudența Curții Constituționale în materie, apreciază că, deși textul de lege criticat „instituie două regimuri juridice diferite, o face în considerarea existenței a două situații diferite, care nu puteau fi reglementate identic”, precum și că reglementarea reprezintă o garanție a aplicării principiului constituțional și convențional privind judecarea unei cauze în mod echitabil și într-un termen rezonabil.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 116/2002, nr. 515/2006 și nr. 472/2007.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părților și ale reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 297 alin. 2 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins: „(2) *Dacă prima instanță s-a declarat competentă și instanța de apel stabilește că a fost necompetentă, anulând hotărârea atacată, va trimite cauza spre judecare instanței competente sau altui organ cu activitate jurisdicțională competent, afară de cazul când constată propria sa competență. În acest caz, precum și atunci când există vreun alt motiv de nulitate, iar prima instanță a judecat în fond, instanța de apel, anulând în tot sau în parte procedura urmată și hotărârea pronunțată, va reține procesul spre judecare.*”

Autorul excepției susține că textul de lege criticat încalcă, în ordinea invocării lor, prevederile constituționale ale art. 21

alin. (1)—(3) privind „Accesul liber la justiție”, ale art. 16 alin. (1) — „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări” și alin. (2) — „Nimeni nu este mai presus de lege”, precum și ale art. 24 privind „Dreptul la apărare”. De asemenea, se invocă încălcarea prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la „Dreptul la un proces echitabil”.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că dispozițiile art. 297 alin. 2 din Codul de procedură civilă au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași prevederi din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea pronunțându-se, de exemplu, prin deciziile nr. 102 din 13 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 195 din 21 martie 2007, nr. 472 din 17 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 18 iunie 2007, și nr. 681 din 11 septembrie 2007, publicată în

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 297 alin. 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Parohia Ortodoxă Cașva, sat Cașva, comuna Gurghiu în Dosarul nr. 1.236.2/39/2006 al Curții de Apel Suceava — Secția civilă. Definitivă și general obligatorie. Pronunțată în ședința publică din data de 27 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 617

din 27 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16, art. 17 și art. 138 alin. (1) și (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 16, art. 17 și art. 138 alin. (1) și (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală a Finanțelor Publice Maramureș în Dosarul nr. 2.516/100/2007 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 712 din 22 octombrie 2007. Prin deciziile menționate, respingând excepția, Curtea a reținut, în esență, că, deși art. 297 alin. 2 din Codul de procedură civilă instituie două regimuri juridice diferite, aceasta are în vedere existența a două situații diferite, care nu pot fi reglementate identic. Totodată, prin acele decizii, Curtea a mai statuat că reglementarea prevăzută de art. 297 alin. 2 din Codul de procedură civilă constituie o garanție a aplicării principiului prevăzut de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind judecarea unei cauze în mod echitabil și într-un termen rezonabil, în scopul înlăturării oricăror abuzuri din partea părților, prin care s-ar tinde la tergiversarea nejustificată a soluționării unui proces.

Cele statuate în jurisprudența Curții cu privire la constituționalitatea prevederilor de lege criticate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea acesteia.

Cauza fiind în stare de judecată, se dă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.516/100/2007, **Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16, art. 17 și art. 138 alin. (1) și (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței.** Excepția a fost ridicată de Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală a Finanțelor Publice Maramureș într-o cauză având ca obiect plata pasivului de către o debitoare aflată în insolvență, în temeiul art. 138 alin. (1) și (3) lit. c) și d) din Legea nr. 85/2006.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susțin următoarele: în actuala redactare neconstituționalitatea art. 138 alin. (1) și (3) din lege constă în „imposibilitatea promovării de către un singur creditor a cererii de angajare a răspunderii membrilor organelor de conducere, deși administratorul judiciar/lichidatorul ar avea interes să o facă, dar nu își exercită acest drept, iar comitetul creditorilor nu există, în dezacord cu situațiile existenței unui comitet al creditorilor și al unui lichidator care își exercită acest drept”, precum și în aceea că „limitează dreptul unui creditor la un proces echitabil, conferit de art. 6 pct. 1 din Convenție”. Totodată, apreciază că atât art. 138 alin. (1) și (3), cât și art. 16 și 17 din legea criticată „sunt neconstituționale, întrucât permit existența unei discriminări între drepturile unui singur creditor prin raportare la drepturile comitetului creditorilor atunci când ambii se află în aceeași situație juridică”, prin nesocotirea de către legiuitor a dispozițiilor art. 21 alin. (1) și (2) și art. 124 alin. (2) din Constituție și a prevederilor Convenției. Mai apreciază că „atât procedura de autorizare din partea judecătorului-sindic, cât și limitarea calității procesuale active la lichidator/comitetul creditorilor sunt în măsură să aducă atingere atât dreptului la un proces echitabil, cât și celerității actului de justiție”, că „Legea nr. 85/2006 are ca obiect insolvența, principalii creditori fiind interesați de desfășurarea cu rapiditate a procedurii și nu impunerea de bariere formale”, precum și că „în prezenta speță legiuitorul a prevăzut prin art. 139 un termen clar de prescriere a acțiunii prevăzute de art. 138, termen care curge chiar în situația inexistenței unui comitet al creditorilor, vătămând drepturile creditorului asemănător cu situația prevăzută în Decizia Curții Constituționale nr. 797/2007”. Cu referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie, face trimitere specială la Decizia nr. 549/2007.

Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal, față de motivele de neconstituționalitate formulate de autorul excepției cu privire la textele din lege criticate, consideră, în esență, că procedura insolvenței „își poate urma cursul și cu un singur creditor, care, asemenea asociatului unic al SRL unipersonale, își poate asuma rolul de adunare a creditorilor și de comitet al creditorilor”, fiind logic ca în această calitate să aibă „dreptul de a-l investi pe judecătorul-sindic cu cererea pentru aplicarea art. 138 din Legea nr. 85/2006”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În acest sens, în esență, arată că „actuala reglementare în materia insolvenței aduce în prim-plan comitetul creditorilor, acordându-i puteri sporite și transformându-l în pionul principal al procedurii”, context în care, dacă „sunt prea puțini creditori pentru a se forma comitetul, investiția judecătorului-sindic cu cererea de aplicare a dispozițiilor legale privind răspunderea membrilor organelor de conducere se poate face de un singur creditor”.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 16, art. 17 și art. 138 alin. (1) și (3) din Legea nr. 85/2006 sunt constituționale, fiind în deplină concordanță cu textele din Constituție invocate ca fiind încălcate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 16, art. 17 și art. 138 alin. (1) și (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006. Textele de lege criticate dispun astfel: art. 16 cu privire la desemnarea de către judecătorul-sindic a unui comitet de creditori dintre cei cu creanțe garantate, bugetare și chirografare, precum și cu privire la procedura de desemnare și organele de lucru ale acestui comitet, art. 17 cu privire la atribuțiile comitetului creditorilor, procedura de lucru și deciziile comitetului, precum și cu privire la căile de atac împotriva acțiunilor, măsurilor și deciziilor luate de comitet, iar art. 138 alin. (1) și (3) cuprinde prevederi referitoare la răspunderea membrilor organelor de conducere din cadrul societății pentru faptele ce au cauzat starea de insolvență a debitorului.

Autorul excepției susține că textele de lege criticate contravin, în ordinea invocării lor, prevederilor constituționale ale: art. 21 privind „Accesul liber la justiție”, art. 16 referitor la „Egalitatea în drepturi” și art. 124 alin. (2) potrivit căruia „Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți”, toate coroborate cu dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care dispun în legătură cu dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că prevederile art. 138 alin. (1) din legea criticată au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași texte din Constituție și, în esență, pentru critici asemănătoare celor din prezenta cauză. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 1.054 din 13 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 4 decembrie 2007, Curtea, respingând excepția de neconstituționalitate a constatat, pentru argumentele acolo reținute, că art. 21 din Constituție nu este încălcat. Totodată, prin Decizia nr. 745 din 13 Septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 681 din 8 octombrie 2007, Curtea a reținut că, în materia insolvenței, legiuitorul a condiționat valorificarea unui drept de îndeplinirea anumitor cerințe și respectarea anumitor proceduri. Prin instituirea acestor proceduri nu s-a urmărit restrângerea accesului liber la justiție, de care, în mod evident, cel interesat a beneficiat în cadrul termenului legal instituit, ci s-a avut în vedere instaurarea unui climat de ordine indispensabil în vederea exercitării dreptului constituțional prevăzut de art. 21, asigurându-se protecția drepturilor și intereselor legitime ale tuturor părților.

Deși autorul excepției invocă neconstituționalitatea „dispozițiilor art. 16, 17, 138 alin. (1) și (3) din Legea nr. 85/2006 prin raportare la dispozițiile art. 21, art. 16, art. 124 alin. (2) din Constituția României, coroborate cu dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția europeană a drepturilor omului”, criticile formulate privesc doar art. 138 din Legea nr. 85/2006 și, în esență, prin raportare la art. 21 din Constituție. Așa fiind, Curtea nu se poate substitui autorului excepției în motivarea neconstituționalității dispozițiilor art. 16 și 17 din legea criticată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16, art. 17 și art. 138 alin. (1) și (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală a Finanțelor Publice Maramureș în Dosarul nr. 2.516/100/2007 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 619

din 27 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tim Ciclop” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 6.691/115/2006 al Tribunalului Caraș-Severin — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 6.691/115/2006, **Tribunalul Caraș-Severin — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tim Ciclop” — S.R.L. din Timișoara.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 19 alin. (2) din lege nu respectă prevederile constituționale referitoare la egalitatea tuturor persoanelor în fața justiției, întrucât stabilesc desemnarea administratorului judiciar sau lichidatorului de către

creditorii care dețin cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor, iar nu de către majoritatea creditorilor înscriși în tabelul de creanțe al societății debitoare. Această din urmă formă de luare a deciziilor în cadrul procedurii insolvenței este prevăzută expres de art. 17 alin. (4) din Legea nr. 85/2006, astfel că introducerea prin lege a două variante de adoptare a deciziilor de către creditorii apare ca fiind inechitabilă și discriminatorie pentru acei creditorii care nu pot participa la procesul decizional.

Tribunalul Caraș-Severin — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal apreciază că dispozițiile art. 19 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 nu conțin norme discriminatorii care să contravină principiului de imparțialitate și de legalitate a justiției.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că sistemele de vot din cadrul adunării creditorilor, respectiv al comitetului creditorilor nu sunt contrare principiului egalității în fața justiției, ele fiind justificate tocmai de diferențele substanțiale între competențele celor două organe.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate. Modalitatea de desemnare a administratorului judiciar sau a lichidatorului constituie o problemă de procedură pe care legiuitorul este liber să o reglementeze, în conformitate cu art. 126 alin. (2) din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 19 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, text de lege care are următorul conținut: „*La recomandarea comitetului creditorilor, în cadrul primei ședințe a adunării creditorilor sau ulterior, creditorii care dețin cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor pot decide desemnarea unui administrator judiciar/lichidator, stabilindu-i și remunerația. În cazul în care remunerația se va achita din fondul constituit conform prevederilor art. 4, aceasta va fi stabilită de către judecătorul-sindic, pe baza criteriilor stabilite prin legea privind profesia de practician în insolvență. Creditorii pot decide să confirme administratorul judiciar sau lichidatorul desemnat provizoriu de către judecătorul-sindic.*”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 124 alin. (2) referitoare la înfăptuirea justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că procedura insolvenței este o procedură specială, concursuală, o serie dintre drepturile procesuale fiind exercitate nu individual, ci colectiv. Acest specific a condus la crearea unor organe colective — adunarea creditorilor și comitetul creditorilor, al căror rol este de a asigura promovarea intereselor ansamblului creditorilor. Astfel, adunarea creditorilor este convocată pentru a decide în toate aspectele importante ale procedurii prevăzute de lege. Pentru facilitarea luării deciziilor în cadrul acestui organ colegial, sunt prevăzute două modalități de vot, ambele bazate pe criteriul valorii creanțelor. Regula în această materie este stabilită de dispozițiile art. 15 alin. (1) din Legea nr. 85/2006, potrivit cărora deciziile adunării creditorilor se adoptă cu votul titularilor unei majorități, prin valoare, a creanțelor prezente. Există situații speciale, cum este aceea a

desemnării unui administrator judiciar sau a unui lichidator, motivate de importanța sporită a unor astfel de decizii, pentru care legea impune o majoritate specială, și anume votul creditorilor care dețin cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor.

Opțiunea legiuitorului pentru criteriul valorii și nu cel al numărului creditorilor este justificată de principalul obiectiv al procedurii insolvenței, respectiv recuperarea creanțelor asupra averii debitorului. Or, în măsura în care repartizarea sumelor ce rezultă din lichidarea bunurilor debitorului se face, în cadrul aceleiași clase de creditori, proporțional cu valoarea creanțelor, este firesc ca deciziile privitoare la aspectele importante ale procedurii să fie luate prin raportare la valoarea creanțelor, iar nu la numărul creditorilor.

În ceea ce privește comitetul creditorilor, legea prevede că, în cadrul primei ședințe a adunării creditorilor, aceștia vor putea alege un comitet format din 3 sau 5 creditori dintre cei cu creanțe garantate și cei chirografari, dintre primii 20 de creditori în ordinea valorii. Acest comitet are un rol diferit de cel al adunării creditorilor, atribuțiile lui fiind acelea de a supraveghea permanent activitatea administratorului judiciar sau lichidatorului, de a face recomandări adunării creditorilor cu privire la continuarea activității debitorului și la planurile de reorganizare propuse și de a promova în instanță interesul creditorilor, atunci când astfel de acțiuni nu au fost introduse de administratorul judiciar sau de lichidator. Așadar, comitetul, spre deosebire de adunarea creditorilor, nu este un organ de decizie în cadrul procedurii insolvenței, ci acționează ca un mandatar al acesteia, îndeplinind funcția de reprezentare a creditorilor înscriși în tabelul definitiv de creanțe în raporturile cu administratorul judiciar, lichidatorul sau judecătorul-sindic. Prin urmare, reglementarea în procedura de vot a unei majorități simple, raportate de această dată la numărul total de membri ai comitetului, prin care acesta hotărăște cu privire la atribuțiile care îi sunt conferite prin lege, apare ca fiind pe deplin justificată de rolul special pe care comitetul îl are în cadrul procedurii insolvenței.

În considerarea argumentelor prezentate, Curtea constată că dispozițiile art. 19 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 nu contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 124 alin. (2) referitoare la înfăptuirea justiției în mod unic, imparțial și egal pentru toți.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (2) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tim Ciclop” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 6.691/115/2006 al Tribunalului Caraș-Severin — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 626

din 27 mai 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 48
din Legea fondului funciar nr. 18/1991

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Theresia Eckert în Dosarul nr. 12.586/325/2006 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 12.584/325/2006, nr. 12.588/325/2006, nr. 12.721/325/2006 și nr. 12.585/325/2006 ale Tribunalului Timiș — Secția civilă, dosare având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate. Cauzele au fost înregistrate la Curtea Constituțională cu nr. 558D/2008, nr. 559D/2008, nr. 560D/2008 și nr. 561D/2008, excepțiile fiind ridicate de Agnes Ramp, de Iohann Sterbling și Elisabeth Sterbling, de Iuliana Krimm și Mathias Krimm, precum și de Josef Neff.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele menționate au conținut identic, pune în discuție, din oficiu, conexarea acestora.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a dosarelor menționate, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 558D/2008, nr. 559D/2008, nr. 560D/2008 și nr. 561D/2008 la Dosarul nr. 557D/2008, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, întrucât apreciază că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate ca fiind încălcate. Menționează în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 26 februarie 2008, pronunțate în dosarele nr. 12.586/325/2006, nr. 12.584/325/2006, nr. 12.588/325/2006, nr. 12.721/325/2006 și nr. 12.585/325/2006, **Tribunalul Timiș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a prevederilor art.48 din Legea fondului funciar nr. 18/1991. Excepțiile au fost ridicate de Theresia Eckert, de Agnes Ramp, de Iohann Sterbling și Elisabeth Sterbling, de Iuliana Krimm și Mathias Krimm, precum și de Josef Neff în dosare având ca obiect „fond funciar”.

În motivarea excepției de neconstituționalitate al cărui cuprins este identic în toate dosarele, se susține, în esență, că, deși conform Constituției cetățenii străini pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor, prin dispozițiile de lege criticate „se recunoaște doar cetățenilor români posibilitatea de a formula cerere (petiție)”, precum și că autoritățile refuză să soluționeze „o asemenea cerere (petiție) pe considerentul că deși justifică un drept de proprietate NU are calitatea de cetățean român pentru a formula cerere”, astfel încât, „practic, i se recunoaște persoanei vătămate faptul că i s-a încălcat flagrant dreptul de proprietate, dar nu i se dă posibilitatea de a obține repararea acestui drept și implicit recunoașterea dreptului pretins”. Se mai arată că „rațiunea pentru care Legea nr. 18/1991 a fost publicată și modificată este tocmai de a repara o încălcare a dreptului fundamental la proprietate realizat între anii 1945—1989”, însă „modul în care este prevăzută această procedură prin conținutul art. 48 din Legea nr.18/1991 îngrădește practic dreptul consfințit prin legea specială”.

Tribunalul Timiș — Secția civilă consideră, în toate dosarele, că dispozițiile art. 48 din Legea nr. 18/1991 nu sunt contrare prevederilor constituționale ale: art. 51, „deoarece nimic nu-i împiedică pe cetățenii străini (cum este și cazul în speță) să depună cereri de reconstituire a dreptului de proprietate la comisiile locale de fond funciar”; art. 52, întrucât art. 53 din Legea nr. 18/1991 „oferă posibilitatea atacării în instanță pe calea plângerii, indiferent de cetățenia petiționarului, a soluției emise de un organ cu atribuții administrative ori administrativ-jurisdicționale, dacă petiționarul se consideră vătămat într-un drept al său”; art. 53, deoarece simpla depunere a cererii de reconstituire a dreptului de proprietate „nu semnifică implicit dobândirea vreunui drept de proprietate”, „ci numai conferirea unei vocații la reconstituirea în viitor” a acestui drept.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 48 din Legea nr. 18/1991, republicată, sunt constituționale, fiind în deplină concordanță cu textele din Constituție invocate ca fiind încălcate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 48 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, text de lege care are următorul cuprins: *„Cetățenii români cu domiciliul în străinătate, precum și foștii cetățeni români care și-au redobândit cetățenia română, indiferent dacă și-au stabilit sau nu domiciliul în țară, pot face cerere de reconstituire a dreptului de proprietate pentru suprafețele de terenuri agricole sau terenuri cu destinație forestieră, prevăzute la art. 45, care le-au aparținut în proprietate, dar numai până la limita prevăzută la art. 3 lit. h) din Legea nr. 187/1945, de familie, pentru terenurile agricole, și nu mai mult de 30 ha de familie, pentru terenurile cu destinație forestieră, în termenul, cu procedura și în condițiile prevăzute la art. 9 alin. (3)—(9).”*

Autorii excepției susțin că textul de lege contravine prevederilor constituționale ale art. 51 alin. (1) potrivit cărora *„Cetățenii au dreptul să se adreseze autorităților publice prin petiții formulate numai în numele semnatarilor”*, ale art. 52 referitor la *„Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică”*, precum și ale art. 53 privind *„Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți”*.

Examinând excepția ridicată, Curtea constată că dispozițiile art. 48 din Legea fondului funciar nr. 18/1991 au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate. Prin numeroase decizii, respingând excepția, Curtea a statuat, de exemplu, prin Decizia nr. 630 din 26 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 518 din 1 august 2007, că dispozițiile Legii nr. 18/1991 au ca scop reconstituirea dreptului de proprietate sau constituirea acestuia în favoarea foștilor cooperatori, a moștenitorilor acestora și a altor persoane care la data intrării în vigoare a legii nu aveau calitatea de proprietari asupra terenurilor care constituie fondul funciar al României.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a art. 48 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, excepție ridicată de Theresia Eckert, de Agnes Ramp, de Iohann Sterbling și Elisabeth Sterbling, de Iuliana Krimm și Mathias Krimm, precum și de Josef Neff în dosarele nr. 12.586/325/2006 nr. 12.584/325/2006, nr. 12.588/325/2006, nr. 12.721/325/2006 și nr. 12.585/325/2006 ale Tribunalului Timiș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 mai 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Gabriela Dragomirescu

Prin această decizie s-a reținut, în esență, că, având în vedere obiectul de reglementare al legii — proprietatea funciară — și scopul declarat al acesteia — retrocedarea către foștii proprietari sau moștenitorii acestora a dreptului de proprietate asupra terenurilor preluate de cooperativele agricole de producție sau de către stat —, reglementarea condițiilor în care operează această retrocedare, inclusiv sub aspectul persoanelor îndreptățite, constituie opțiunea legiuitorului. Or, potrivit Constituției, una dintre modalitățile de dobândire a dreptului de proprietate asupra terenurilor este moștenirea legală, ceea ce presupune că moștenitorii pot dobândi, după anul 2003, terenuri în condițiile dreptului comun (art. 650 din Codul civil și următoarele), Legea nr. 18/1991, republicată, fiind o lege specială care are ca destinatari doar pe cetățenii români. Prin decizia menționată s-a mai reținut că, pe de altă parte, legea are ca scop reconstituirea dreptului de proprietate în favoarea unor persoane care la data intrării în vigoare a legii nu aveau calitatea de proprietari.

Cele statuate în decizia menționată, sub aspectul criticii referitoare la încălcarea prevederilor art. 46 din Constituție, își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea acesteia.

Cât privește invocarea încălcării prevederilor constituționale ale art. 51 privind *„Dreptul de petiționare”*, precum și ale art. 53 referitoare la *„Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți”*, Curtea constată că acestea nu sunt incidente în cauză. De asemenea, nici din perspectiva art. 52 din Constituție critica formulată în legătură cu art. 48 din lege nu poate fi reținută. Aceasta, deoarece dispozițiile constituționale ale art. 52 se referă la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică într-un drept al său ori într-un interes legitim să obțină recunoașterea dreptului sau a interesului legitim. Or, textul de lege criticat nu îngrădește în niciun fel acest drept. Faptul că unele comisii de aplicare a legii fondului funciar au refuzat să primească cereri de reconstituire a dreptului de proprietate ține de aplicarea legii și această atitudine a autorităților publice, ceea ce nu atrage neconstituționalitatea textului de lege. Împotriva refuzului comisiilor locale de aplicare a legii fondului funciar de a primi cererile de reconstituire a dreptului de proprietate persoanele nemulțumite pot face plângere la instanța de judecată în baza prevederilor legii fondului funciar.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 710

din 17 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Nicolae Militaru în Dosarul nr. 1.236/302/2008 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția I penală.

La apelul nominal răspunde personal autorul excepției, care solicită Curții să ia act de renunțarea la excepția ridicată.

Reprezentantul Ministerului Public arată că, dat fiind caracterul de ordine publică al excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia nu poate renunța la excepție.

Curtea, deliberând, respinge cererea autorului excepției privind renunțarea la aceasta, întrucât, potrivit art. 55 din Legea nr. 47/1992, în fața Curții Constituționale nu sunt aplicabile dispozițiile Codului de procedură civilă referitoare la stingerea procesului.

Cauza se află în stare de judecată.

Autorul excepției arată că nu mai are nimic de adăugat.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca fiind inadmisibilă, întrucât nu este motivată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.236/302/2008, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.**

Excepția a fost ridicată de către Nicolae Militaru cu ocazia soluționării unei contestații la executare.

Referitor la motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia nu precizează ce texte sau principii constituționale consideră că sunt încălcate prin dispozițiile art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 și nu motivează în vreun fel ridicarea excepției de neconstituționalitate.

Judecătoria Sectorului 5 București — Secția I penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, arătând că art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil și ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, raportate la prevederile art. 6 referitoare la dreptul la un proces echitabil și ale art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens, consideră ca fiind inutile și formale căile de atac ce pot fi exercitate cu privire la sancțiunile aplicate de comisia de

disciplină din penitenciar, în condițiile în care sancțiunile prevăzute de art. 71 alin. (1) lit. a)—e) din Legea nr. 275/2006, constând în suspendarea unor drepturi nepatrimoniale, se execută imediat ce au fost aplicate. Arată că liberul acces la justiție presupune, între altele, și dreptul la un proces cu o finalitate reală, în sensul că hotărârea ce urmează a se pronunța trebuie să fie susceptibilă de a fi efectiv executată. Or, în măsura în care instanța admite plângerea persoanei condamnate și dispune anularea, revocarea sau modificarea sancțiunii disciplinare, hotărârea nu mai poate fi executată în mod real, ci doar formal, prin înlăturarea mențiunii sancțiunii respective din dosarul persoanei condamnate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 sunt constituționale, invocând în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 462/2007.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit prevederilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006, care au următorul cuprins: „*Plângerea formulată conform alin. (1) și contestația introdusă potrivit alin. (5) nu suspendă executarea sancțiunilor disciplinare, cu excepția celei prevăzute în art. 71 alin. (1) lit. f).*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia nu precizează ce texte sau principii constituționale consideră că sunt încălcate prin dispozițiile art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 și nu motivează în vreun fel ridicarea excepției de neconstituționalitate. Or, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizările adresate Curții Constituționale trebuie motivate și, ca atare, Curtea nu se poate substitui autorului excepției în ceea ce privește invocarea unor texte constituționale pretins încălcate și a unor motive de neconstituționalitate. Acest fapt ar avea semnificația exercitării unui control de constituționalitate din oficiu, ceea ce este inadmisibil în raport cu dispozițiile art. 146 din Constituție.

Prin urmare, excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, fiind nemotivată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 74 alin. (7) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție ridicată de Nicolae Militaru în Dosarul nr. 1.236/302/2008 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția I penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 727

din 24 iunie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța
Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Constantin Rif Mihail în Dosarul nr. 21.017/299/2007 al Judecătoriei Sectorului 1 București, cauză ce face obiectul Dosarului nr. 508D/2008 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 968D/2008, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Radu Cosmin Piuaru în Dosarul nr. 11.019/300/2007 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.006D/2008, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Societatea Comercială „Econsa Grup” — S.R.L. din Fântânele în Dosarul nr. 6.197/55/R/2007 al Tribunalului Arad — Secția comercială și contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu propunerea de conexare a celor 3 cauze, având în vedere identitatea de obiect a acestora.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.006D/2008 și nr. 968D/2008 la Dosarul nr. 508D/2008, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece textul de lege criticat nu contravine

prevederilor din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 29 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 21.017/299/2007, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.**

Excepția a fost ridicată de Constantin Rif Mihail într-o cauză având ca obiect soluținarea unei plângeri contravenționale.

Prin Încheierea din 11 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 11.019/300/2007, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.**

Excepția a fost ridicată de Radu Cosmin Piuaru într-o cauză civilă având ca obiect soluținarea unei plângeri contravenționale.

Prin Încheierea din 27 martie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 6.197/55/R/2007, **Tribunalul Arad — Secția comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Econsa Grup” — S.R.L. din Fântânele în cadrul unei acțiuni de recurs formulat împotriva unei sentințe civile prin care a fost respinsă o plângere contravențională.

În motivarea excepției de neconstituționalitate având un conținut asemănător, se susține că prevederile art. 34 alin. (1) din ordonanța criticată, prin instituirea prezumției relative de adevăr și legalitate asupra procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, încalcă prezumția de nevinovăție, dreptul de acces la justiție și la un proces echitabil, astfel cum sunt consacrate de art. 21 alin. (3) și art. 23 alin. (11) din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Este menționată, de asemenea, *Cauza Anghel împotriva României*, 2008, prin care, potrivit susținerilor autorilor excepției, „Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 încalcă prevederile art. 6 din Convenție”, această hotărâre constituind „un precedent judiciar și un izvor de

drept, cu consecința că orice nerespectare de către instanțele naționale conduce la condamnări în cascadă ale statului român”.

Judecătoria Sectorului 1 București, exprimându-și opinia în Dosarul nr. 508D/2008, apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, fiind în contradicție cu prevederile art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care instituie prezumția de nevinovăție. În funcție de criteriile alternative stabilite în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului pentru a concluziona dacă o persoană este „acuzată” de săvârșirea unei fapte penale (respectiv: 1. calificarea ei ca infracțiune în legea națională; 2. natura infracțiunii; 3. natura și gradul de gravitate al sancțiunii ce urmează a fi aplicată autorului ei), instanța de judecată observă că, „în speță, petentului i s-a aplicat nu doar sancțiunea amenințării convenționale, ci și sancțiunea complementară a suspendării exercițiului dreptului de a conduce autovehicule pe drumurile publice pe o perioadă de 90 de zile”. Fiind, așadar, în prezența unei fapte penale, apreciază că textul legal criticat este neconstituțional „în măsura în care s-ar interpreta în sensul că ar institui o prezumție de veridicitate și legalitate a procesului-verbal de contravenție și ar impune o răsturnare a sarcinii probei, în cazul acelor contravenții care pot fi încadrate în materia penală, conform CEDO”.

În plus, este amintită jurisprudența recentă în materie a Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv Cauza *Anghel împotriva României*, prin care statul român a fost condamnat pentru încălcarea art. 6 din Convenție, într-o speță în care a fost respinsă o plângere contravențională.

Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă, exprimându-și opinia în Dosarul nr. 968D/2008, consideră că dispozițiile art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor sunt constituționale. Acestea conțin norme procedurale cu privire la modalitatea de judecare a unei plângeri contravenționale, fără a institui *a priori* o prezumție de validitate a procesului-verbal de contravenție, deoarece legea permite judecătorului să aibă un rol activ accentuat pentru a verifica legalitatea și temeinicia acestuia.

Tribunalul Arad — Secția comercială și contencios administrativ, exprimându-și opinia în Dosarul nr. 1.006D/2008, apreciază că textul de lege criticat nu contravine prevederilor art. 21 alin. (3) și art. 11 din Constituție. Instanța de judecată administrează orice probă apreciată ca necesară în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal și hotărăște asupra sancțiunii, operând, așadar, prezumția de nevinovăție a contravenientului.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 nu contravin art. 23 alin. (11) din Constituție și nici art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În sistemul de drept românesc, contravențiile au fost scoase de sub incidența legii penale și au fost suspuse unui regim administrativ, ceea ce înseamnă că instituția prezumției de nevinovăție, fiind specifică procesului penal, nu este incidentă în cauză. Totodată, în cazul judecării plângerii împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției și de aplicare a sancțiunii, probelă se administrează în vederea legalității și temeiniciei acestuia, nefiind necesară demonstrarea nevinovăției penale a unei persoane. În plus, dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 se completează cu cele ale Codului de procedură civilă. Or, în procesul civil, guvernate de principiul disponibilității, sarcina probei revine, potrivit art. 1169 din Codul civil, celui ce face o afirmație în instanță, fiind vorba, așadar, de exercitarea în concret a dreptului la apărare, și nu de încălcarea art. 6 din Convenție.

De altfel, în acest sens a statuat Curtea Constituțională prin deciziile sale nr. 183/2003, nr. 259/2007 și nr. 621/2007.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, care au următoarea redactare:

— Art. 34 alin. (1): *„Instanța competentă să soluționeze plângerea, după ce verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, dacă aceștia s-au prezentat, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării.”*

Textele constituționale invocate sunt cele ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil și ale art. 23 alin. (11) [și nu alin. (8), cum greșit este indicat] privind prezumția de nevinovăție. De asemenea, este invocat, prin raportare la art. 11 și art. 20 din Constituție, și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la dreptul la instanță și la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege criticat a mai format obiect al controlului de constituționalitate, cu o motivare asemănătoare și prin raportare la aceleași prevederi constituționale și convenționale invocate și în cauza de față.

Prin Decizia nr. 490 din 6 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 401 din 28 mai 2008, Curtea a reținut, pentru argumentele acolo expuse, că prevederile art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor nu încalcă dispozițiile art. 23 alin. (11) din Constituție, referitoare la prezumția de nevinovăție, și că acestea sunt în deplin acord cu exigențele art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, sub aspectul dreptului la instanță și la un proces echitabil.

În ceea ce privește jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului invocată, respectiv Cauza *Anghel împotriva României*, 2008, Curtea constată că cele reținute de instanța europeană nu sunt incidente în prezenta speță. Aspectele de fond, care au determinat pronunțarea soluției de condamnare a României pentru nerespectarea caracterului echitabil al procedurilor de contestare a unui proces-verbal, aveau în vedere anumite nereguli legate de încălcarea procedurilor referitoare la audierea martorilor și motivarea soluției judecătorești, în cadrul unui litigiu ce viza contestarea unui proces-verbal de contravenție a unei fapte prevăzute de Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, respectiv a unui contract de vânzare-cumpărare și a unor alte acte administrative. Mai mult, prin Decizia nr. 763 din 31 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 25 din 16 ianuarie 2007, Curtea a reținut, de principiu, că, „spre deosebire de instanța europeană, ea (Curtea Constituțională) nu procedează la examinarea în fond a elementelor de fapt ce au generat cauza, atunci când este investită cu soluționarea unei excepții de neconstituționalitate. Atribuții precum interpretarea și aplicarea corectă a legii revin în exclusivitate instanțelor de judecată, care, de asemenea, sunt investite, potrivit legii, cu soluționarea căilor de atac împotriva unor acte administrative ori jurisdicționale pretins a fi nelegale. Ar fi contrar rațiunii și competenței legale ale Curții Constituționale ca ea să exercite atribuții de control în ceea ce privește legalitatea actelor și a măsurilor procedurale adoptate de un organ sau o autoritate

publică, precum și asupra interpretării și aplicării legilor de către instanțele de drept comun. Așa fiind, Curtea Constituțională nu poate reține astfel de critici cu prilejul examinării și soluționării unei excepții de neconstituționalitate.”

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE :

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Constantin Rif Mihail în Dosarul nr. 21.017/299/2007 al Judecătoria Sectorului 1 București, de Radu Cosmin Piuariu în Dosarul nr. 11.019/300/2007 al Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă și de Societatea Comercială „Econsa Grup” — S.R.L. din Fântânele în Dosarul nr. 6.197/55/R/2007 al Tribunalului Arad — Secția comercială și contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 731

din 24 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 și art. 49 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 și art. 49 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Oros & Oros” — S.R.L. din Gherla în Dosarul nr. 7.200/1/2007 al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din data de 8 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 7.200/1/2007, **Curtea de Apel București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 și art. 49 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Oros & Oros” — S.R.L. din Gherla.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, în condițiile în care art. 46 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 prevede obligativitatea comunicării cererii de chemare în judecată persoanei împotriva căreia va fi pornită ulterior acțiunea civilă și depunerea cererii în instanță numai însoțită de dovada comunicării ei prin scrisoare recomandată, reglementarea criticată restrânge în mod nejustificat accesul persoanei la justiție și creează un regim discriminatoriu între justițiabili, contravenind prevederilor constituționale invocate. Totodată, în

opinia autorului excepției, art. 49 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998, stabilind un termen de prescripție special de 6 luni al acțiunilor îndreptate împotriva Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului, încalcă art. 16 alin. (1) și art. 21 alin. (3) din Constituție.

Curtea de Apel București — Secția a VI-a comercială apreciază critica de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate nu sunt în măsură să îngredească dreptul părților de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime, de a beneficia de un proces echitabil și de judecarea acestuia într-un termen rezonabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 46 și art. 49 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 948 din 24 decembrie 2002, care au următorul conținut: „(1) *Reclamantul este obligat să comunice cererea, actele pe care se întemeiază și, după caz, interogatoriul scris, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, înainte de depunerea acestora în instanță. Judecătorul nu va primi cererea fără dovada privind îndeplinirea obligației de comunicare. Prevederile acestui alineat se aplică oricărei cereri, indiferent de*

natura ei, cu excepția cererilor formulate în timpul judecății sau a celor prin care se exercită o cale de atac.

(2) Primul termen de judecată se stabilește la cel mult 15 zile de la data depunerii cererii de chemare în judecată.

(3) Întâmpinarea este obligatorie și se depune cel târziu până la primul termen de judecată. Întâmpinarea, actele pe care se întemeiază și, după caz, interogatoriul scris se comunică de către parte, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, înainte de termenul prevăzut la alin. (2). Nerespectarea obligației de comunicare prezumă renunțarea de către parte la apărările ce puteau fi formulate prin întâmpinare și la probele în susținerea acestor apărări.”;

— Art. 49 alin. (1): „Termenul de prescripție a acțiunilor îndreptate împotriva AVAS este de 6 luni de la data la care s-a cunoscut sau trebuia să se cunoască faptul sau actul pe care se întemeiază acțiunea, dar nu mai mult de 12 luni de la data producerii faptului sau încheierii actului, dacă legea nu prevede un termen mai scurt.”

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 16 alin. (1) care consacră egalitatea în drepturi a cetățenilor și ale art. 21 alin. (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil. De asemenea, sunt invocate și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, se constată că dispozițiile art. 46 și art. 49 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, în acest sens fiind deciziile nr. 308/2008, nr. 85/2006 și nr. 447/2006, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 24 aprilie 2008, nr. 236 din 16 martie 2006 și, respectiv, nr. 555 din 27 iunie 2006. Cu acele prilejuri, Curtea a reținut că dispozițiile de lege criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului sunt în deplină conformitate cu dispozițiile art. 21 din Constituție.

În esență, Curtea a reținut că dispozițiile criticate reglementează o procedură specială de soluționare a litigiilor privind creanțele neperformante preluate de Autoritatea pentru

Valorificarea Activelor Statului, având în vedere natura deosebită a acestor creanțe și strânsa lor legătură cu datoria publică, cu bugetul statului și ocrotirea interesului public.

De asemenea, Curtea a constatat că, potrivit art. 46 alin. (1) teza a doua din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998, prevederile referitoare la obligația comunicării cererilor înainte de depunerea acestora în instanță se aplică oricărei cereri, indiferent de natura ei, cu excepția cererilor formulate în timpul judecății sau a celor prin care se exercită o cale de atac, pentru care sunt aplicabile dispozițiile dreptului comun, și anume Codul de procedură civilă. Așa fiind, exceptarea de la regula comunicării cererilor înainte de depunerea acestora în instanță, reglementată în teza întâi, exceptare referitoare la cererile formulate în timpul judecății sau la cele prin care se exercită o cale de atac, garantează drepturile procesuale ale părților și constituie expresia aplicării, în plan legislativ, a principiilor constituționale care consacră liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil.

Cu referire la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 49 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998, Curtea a reținut că instituirea unui termen de prescripție special, derogatoriu de la dreptul comun, cu privire la acțiunile îndreptate împotriva Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului este justificată în mod obiectiv și rezonabil de necesitatea asigurării stabilității și securității sporite a raporturilor juridice civile, mai ales având în vedere legătura indisolubilă existentă între creanțele ce urmează a fi recuperate ca urmare a exercitării unor asemenea acțiuni și bugetul de stat. În consecință, Curtea a constatat că textul legal criticat nu are în vedere ocrotirea în mod diferențiat a drepturilor persoanelor implicate în aceste raporturi juridice și nu încalcă prevederile art. 16 alin. (1) și ale art. 21 alin. (3) din Constituție.

Atât considerentele, cât și soluția deciziilor amintite sunt pe deplin valabile și în cauza de față, neintervenind elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții în această materie.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 și art. 49 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/1998 privind valorificarea unor active ale statului, excepție ridicată de Societatea Comercială „Oros & Oros” — S.R.L. din Gherla în Dosarul nr. 7.200/1/2007 al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 734

din 24 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător

Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Gabriela Mirea în Dosarul nr. 5.918/121/2007 al Tribunalului Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, critica autorului vizând omisiunea și deci completarea dispozițiilor art. 39 din Legea nr. 230/2007.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 5.918/121/2007, **Tribunalul Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari**, excepție ridicată de Gabriela Mirea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile criticate încalcă dreptul de proprietate al persoanelor care au calitatea de proprietari de apartamente într-un bloc de locuințe, întrucât acestea nu pot dispune asupra cotei-părți indivize din proprietatea comună, atât timp cât, cu privire la închirierea sau folosința acesteia, hotărăște doar majoritatea proprietarilor, fără a consulta și fără a avea acordul tuturor proprietarilor.

Tribunalul Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, dispozițiile criticate reglementând expres manifestarea acordului tuturor proprietarilor direct afectați de vecinătate ca o condiție preemtorie a utilizării de către terți a spațiilor proprietate comună sau a schimbării destinației locuințelor.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 39 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Gabriela Mirea în Dosarul nr. 5.918/121/2007 al Tribunalului Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 39 din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 23 iulie 2007, potrivit căroră: „*Proprietatea comună poate fi utilizată de către terți, persoane fizice sau juridice, de drept public ori de drept privat, numai cu acordul majorității proprietarilor membri ai asociației și al proprietarilor direct afectați de vecinătate, în baza unui contract de închiriere, de folosință sau de concesiune*”.

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 44 care consacră dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra dispozițiilor art. 39 din Legea nr. 230/2007 s-a mai pronunțat, de exemplu prin Decizia nr. 1.068 din 20 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 842 din 8 decembrie 2007. Cu acel prilej, Curtea a statuat că „prevederile art. 39 din Legea nr. 230/2007 stabilesc condițiile în care proprietatea comună poate fi utilizată de către terți, și anume acordul majorității proprietarilor membri ai asociației și al proprietarilor direct afectați de vecinătate. Cu alte cuvinte, în cauză, se pune problema stabilirii limitelor dreptului de proprietate în cazul bunurilor aflate în coproprietate forțată și perpetuă (*condominium pro indiviso*) în blocurile de locuințe cu mai multe locuințe, în care, potrivit legii, se constituie asociații de proprietari. Sub acest aspect, Curtea reține că dispozițiile art. 44 alin. (1) din Constituție, care consacră garantarea dreptului de proprietate privată, prevăd în teza a doua că atât limitele, cât și conținutul acestui drept „*sunt stabilite de lege*”. Rezultă, în mod evident, că limitele aduse prin lege dreptului de proprietate asupra părților destinate folosirii în comun de către toți proprietarii dintr-o clădire cu mai multe locuințe se justifică constituțional prin asigurarea posibilității efective de administrare, folosire, întreținere și exploatare a imobilului în interesul tuturor proprietarilor de locuințe din acel imobil.

Mai mult, în măsura în care textul de lege criticat prevede expres manifestarea acordului tuturor proprietarilor direct afectați de vecinătate ca o condiție preemtorie a utilizării de către terți a spațiilor proprietate comună, Curtea constată că, în cauza dedusă controlului, nu operează nicio îngrădire a dreptului de proprietate al acestora.

Atât considerentele, cât și soluția deciziei amintite sunt pe deplin valabile și în cauza de față, neintervenind elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții în această materie.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 750

din 24 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și art. 2 pct. 1 din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 și art. 2 pct. 1 din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, excepție ridicată de Maria Igiescu în Dosarul nr. 1.052/300/2008 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.052/300/2008, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 16 alin. (1) și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 și art. 2 pct. 1 din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice**, excepție ridicată de Maria Igiescu în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei plângeri contravenționale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (5) referitoare la respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii, ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil, ale art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, deoarece, deși prevăd obligația și nu latitudinea de a lăsa la aprecierea organului constator conținutul procesului-verbal, nu stabilesc nicio sancțiune în cazul

neîndeplinirii acestei obligații. Existența oricărui impediment administrativ, care nu are o justificare obiectivă sau rațională și care ar putea până la urmă să nege acest drept la tratament egal în procesele civile, încalcă în mod flagrant prevederile art. 16 alin. (2) din Legea fundamentală.

Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile supuse controlului se aplică în mod egal tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normelor supuse controlului, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare.

Nu este afectat nici dreptul la un proces echitabil, întrucât contravenientul nu este împiedicat să se adreseze instanței de judecată pentru exercitarea unui control asupra legalității și temeiniciei procesului-verbal de contravenție, având posibilitatea de a propune probe în apărare și de a exercita căi de atac împotriva soluției pronunțate. Mai mult, în temeiul art. 35 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, plângerile împotriva proceselor-verbale de constatare și sancționare a contravenției se soluționează cu precădere, iar potrivit art. 36 din aceeași ordonanță plângerile și cererile incidente sunt scutite de taxa judiciară de timbru.

Dispozițiile art. 10 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu pot fi avute în vedere, deoarece cetățenii au obligația să își exercite drepturile și libertățile constituționale cu bună-credință, fără să încalce drepturile și libertățile celorlalți.

Prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din

Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 16 alin. (1) și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare, și art. 2 pct. 1 din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 387 din 18 august 2000, care au următorul conținut:

— Art. 16 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001:

„(1) *Procesul-verbal de constatare a contravenției va cuprinde în mod obligatoriu: data și locul unde este încheiat; numele, prenumele, calitatea și instituția din care face parte agentul constatator; datele personale din actul de identitate, inclusiv codul numeric personal, ocupația și locul de muncă ale contravenientului; descrierea faptei contravenționale cu indicarea datei, orei și locului în care a fost săvârșită, precum și arătarea tuturor împrejurărilor ce pot servi la aprecierea gravității faptei și la evaluarea eventualelor pagube pricinuite; indicarea actului normativ prin care se stabilește și se sancționează contravenția; indicarea societății de asigurări, în situația în care fapta a avut ca urmare producerea unui accident de circulație; posibilitatea achitării în termen de 48 de ore a jumătate din minimul amenzii prevăzute de actul normativ, dacă acesta prevede o asemenea posibilitate; termenul de exercitare a căii de atac și organul la care se depune plângerea. [...]*”;

— Art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001:

„(1) *Procesul-verbal se semnează pe fiecare pagină de agentul constatator și de contravenient. În cazul în care contravenientul nu se află de față, refuză sau nu poate să semneze, agentul constatator va face mențiuni despre aceste împrejurări, care trebuie să fie confirmate de cel puțin un martor. În acest caz procesul-verbal va cuprinde și datele personale din actul de identitate al martorului și semnătura acestuia. [...]*”;

— Art. 2 pct. 1 din Legea nr. 61/1991:

„*Constituie contravenție săvârșirea uneia dintre următoarele fapte, dacă nu sunt comise în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni:*

1. *săvârșirea în public de fapte, acte sau gesturi, obscene, proferarea de injurii, expresii jignitoare sau vulgare, amenințări cu acte de violență împotriva persoanelor sau bunurilor acestora, de natură să tulbure ordinea și liniștea publică sau să provoace indignarea cetățenilor ori să lezeze demnitatea și onoarea acestora sau a instituțiilor publice.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 183 din 8 mai 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 17 iunie 2003, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, statuând că acestea nu contravin prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

De asemenea, prin Decizia nr. 520 din 8 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 403 din 29 mai 2008, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15—19 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, deoarece acestea nu contravin dispozițiilor art. 16, 21 și 24 din Legea fundamentală.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziilor mai sus-menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Distinct de argumentele inserate în cuprinsul acestora, Curtea mai constată următoarele:

Potrivit art. 2 pct. 1) din Legea nr. 61/1991, republicată, constituie contravenție comportamentul huliganic în public, manifestat prin fapte, acte sau gesturi obscene, prin proferarea de injurii, expresii jignitoare sau vulgare, prin amenințări cu acte de violență împotriva persoanelor sau bunurilor acestora, dacă sunt de natură să tulbure ordinea și liniștea publică sau să provoace indignarea cetățenilor ori să lezeze demnitatea și onoarea acestora sau a instituțiilor publice. Așa fiind, faptele prevăzute la art. 2 pct. 1 nu sunt fapte contra persoanelor, ci contra normelor de conviețuire socială, contra ordinii și liniștii publice. Asemenea fapte constituie infracțiuni în sistemele de drept penal în care contravențiile sunt incluse printre infracțiuni. În sistemul nostru, faptele menționate în textul criticat constituie contravenții dacă, fiind săvârșite în public, sunt de natură să producă vreuna dintre consecințele prevăzute de lege.

Existența unei incriminări nepermise de Legea fundamentală nu s-ar putea reține decât în situația în care legiuitorul nu ar lua în considerare criteriile prohibite, așa cum sunt prevăzute de art. 53 din Constituție. Or, dimpotrivă, în acord cu dispozițiile constituționale ale art. 57, potrivit cărora „*Cetățenii români, cetățenii străini și apatrizii trebuie să-și exercite drepturile și libertățile constituționale cu bună-credință, fără să încalce drepturile și libertățile celorlalți*”, și cu prevederile art. 73 alin. (3) lit. h) din Legea fundamentală, potrivit căruia Parlamentul reglementează prin lege organică cu privire la infracțiuni, pedepse și regimul de executare al acestora, s-a procedat la incriminarea anumitor fapte antisociale care sunt de natură a afecta odinea publică și de a pune în pericol viața cetățenilor.

De altfel, dispozițiile legale criticate se aplică tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei și nu afectează în niciun fel dreptul la un proces echitabil, consacrat atât de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cât și de art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, deoarece nu instituie vreo măsură menită să lezeze dreptul oricărei persoane de a fi ascultată în mod echitabil și public de un tribunal independent și imparțial care va hotărî asupra drepturilor sale. În plus, art. 9 din Legea nr. 61/1991 prevede *in terminis* dreptul de a formula la judecătoria plângere împotriva procesului-verbal de constatare a contravențiilor.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) și art. 19 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 și art. 2 pct. 1 din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, excepție ridicată de Maria Igiescu în Dosarul nr. 1.052/300/2008 al Judecătorei Sectorului 2 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 758

din 24 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 36 alin. (4) lit. c) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor „art. 38 lit. d) (actualmente art. 36) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001”, excepție ridicată de Alina Daniela Zsibrita în Dosarul nr. 404/30/2008 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent informează Curtea asupra faptului că partea Societatea Comercială „Administrarea Domeniului Public” — S.A. din Timișoara a trimis la dosarul cauzei note scrise, prin care solicită respingerea excepției ca neîntemeiată.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 februarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 404/30/2008, **Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 38 lit. d) (actualmente art. 36) din Legea administrației publice locale nr.215/2001”.**

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Excepția a fost ridicată de Alina Daniela Zsibrita într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect excepția de nelegalitate a unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că dispozițiile art. 38 lit. d) din Legea nr. 215/2001 oferă premisele creării unei „practici de încălcare a principiului constituțional al egalității subiectelor de drept în fața legii”, întrucât există nenumărate hotărâri judecătorești pronunțate de către instanțele de contencios administrativ ale Tribunalului Timiș prin care a fost considerată legală practica Consiliului Local al Municipiului Timișoara ca, în baza acestui temei de drept, să emită hotărâri de consiliu local prin care să constituie taxe și impozite în favoarea unei societăți comerciale — Societatea Comercială „Administrarea Domeniului Public” — S.A. — societate la care Consiliul Local al Municipiului Timișoara este acționar. Apreciază, prin urmare, că dispozițiile art. 38 lit. b) din lege „sunt neconstituționale în măsura în care permit autorităților administrației publice locale ca prin acte administrative să impună taxe comerciale în favoarea unor societăți comerciale”.

Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile art. 38 lit. d) din Legea nr. 215/2001 nu contravin normelor constituționale, fiind în acord cu art. 121 din Legea fundamentală. Textul legal criticat „se înscrie în competența autorității publice locale privind administrarea domeniului public și privat al municipiului, în virtutea căreia consiliul local poate concesiona bunurile proprietate publică sau privată.”

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului a transmis punctul său de vedere prin care consideră că dispozițiile art. 36 alin. (4) lit. c) din Legea nr. 215/2001, republicată, care constituie, în realitate, obiectul excepției, sunt constituționale. Atribuția consiliului local de a stabili și de a aproba, în condițiile legii, impozitele și taxele locale nu reprezintă altceva decât consacrarea principiului autonomiei locale la nivelul autorităților administrative, consilii locale și primari, care, potrivit art. 121 alin. (2) din Constituție, rezolvă treburile publice din comune și orașe.

De altfel, se menționează că, în realitate, criticile de neconstituționalitate sunt formulate în legătură cu practica instanțelor judecătorești în interpretarea și aplicarea dispozițiilor pretins a fi neconstituționale, fapt ce excedează competenței Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare și motivării autorului, dispozițiile art. 38 lit. d) teza a doua din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 23 aprilie 2001. Ca urmare a renumerotării textelor și republicării legii în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007, rezultă, din motivarea excepției, că textul legal criticat se regăsește, în prezent, la art. 36 alin. (4) lit. c) din lege, având următoarea redactare:

— „(4) În exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. (2) lit. b), consiliul local: [...]

c) stabilește și aprobă impozitele și taxele locale, în condițiile legii.”

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 36 alin. (4) lit. c) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, excepție ridicată de Alina Daniela Zsibrita în Dosarul nr. 404/30/2008 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

În opinia autorului excepției, textul de lege criticat contravine principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, consacrat de art. 16 din Constituție.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că dispozițiile art. 36 alin. (4) lit. c) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001 au mai fost supuse controlului de constituționalitate în numeroase rânduri, prin raportare la aceleași norme constituționale invocate și în prezenta cauză și față de critici similare, cu prilejul soluționării excepțiilor de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (2) lit. d) din aceeași lege — prevederi care, în urma renumerotării textelor și republicării Legii nr. 215/2001, se regăsesc în prezent la art. 36 alin. (4) lit. c).

De exemplu, prin Decizia nr. 195 din 19 iunie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 569 din 12 septembrie 2001, sau Decizia nr. 110 din 2 aprilie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 13 iunie 2002, Curtea a reținut, în esență, că, în ceea ce privește politica fiscală a statului, autoritățile administrației publice locale au drept de apreciere și de decizie autonomă, hotărârile lor fiind însă supuse controlului prefectilor.

De asemenea, prin Decizia nr. 241 din 4 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 271 din 7 aprilie 2008, Curtea a respins excepția, răspunzând astfel unor critici de neconstituționalitate identice celor formulate în prezenta cauză.

Mai mult, prevederile art. 16 din Constituție invocate nu au incidență în cauză, întrucât acestea se referă la principiul egalității în drepturi a *cetățenilor*, deci vizează persoane fizice, și nu juridice.

Întrucât, față de cele statuate de Curtea Constituțională prin deciziile menționate, nu au intervenit elemente noi, care să justifice modificarea jurisprudenței indicate, soluția și considerentele ce stau la baza acesteia își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În plus, autorul excepției critică, în realitate, aspecte legate de modalitatea de interpretare și aplicare a textului legal examinat de către anumite instanțe judecătorești, într-o manieră nefavorabilă lui, ceea ce nu poate reprezenta, în niciun caz, o reală problemă de constituționalitate.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 766

din 24 iunie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Orlandi Investment” — S.R.L. din Sânnicolau Mare în Dosarul nr. 7.031/325/2007 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 15 aprilie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 7.031/325/2007, **Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Orlandi Investment” — S.R.L. din Sânnicolau Mare cu ocazia soluționării recursului declarat împotriva Sentinței civile nr. 10.080/2007 și încheierilor din 27 septembrie 2007 și 17 ianuarie 2008 pronunțate de Judecătoria Timișoara în Dosarul nr. 7.031/325/2007.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) și ale art. 16 alin. (1). În acest sens, arată că „efectele textului în discuție au încetat în momentul interzicerii prin art. 133 din Statutul Profesiei de Avocat a onorariilor minimale. Or, aplicarea lui de către Judecătoria Timișoara în speța de față echivalează cu ultraactivitatea textului”. De asemenea, consideră că, în contextul în care acesta se aplică în faza executării silite, instanța este îndrituită să diminueze doar onorariul de avocat, nu și pe cel de executor judecătoresc.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este admisibilă.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă, dispoziții care au următorul conținut: „*Judecătorii au însă dreptul să mărească sau să micșoreze onorariile avocaților, potrivit cu cele prevăzute în tabloul onorariilor minimale, ori de câte ori vor constata motivat că sunt nepotrivite de mici sau de mari, față de valoarea pricinii sau munca îndeplinită de avocat.*”

Autorul excepției consideră că acest text de lege contravine prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii și art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege criticat a mai fost supus controlului de constituționalitate prin raportare la prevederile constituționale sus-menționate. Astfel, prin Decizia nr. 493 din 29 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 456 din 5 iulie 2007, Curtea Constituțională a statuat că textul de lege criticat este constituțional. Această soluție este în sensul celor arătate și de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care, investită fiind cu soluționarea pretențiilor la rambursarea cheltuielilor de judecată, a statuat că acestea urmează a fi recuperate în măsura în care constituie cheltuieli necesare care au fost în mod real făcute în limita unui quantum rezonabil.

Cu privire la motivele de neconstituționalitate invocate de autorul excepției, Curtea reține că, soluționând o critică referitoare la o presupusă discriminare între două categorii de liber-profesioniști, și anume experții, pe de o parte, și avocații, pe de altă parte, a statuat că situațiile respective sunt diferite, tratamentul diferit aplicat fiind justificat, astfel că nu este înfrânt art. 16 alin. (1) din Constituție.

Rațiunile care au stat la baza adoptării soluției anterioare își păstrează valabilitatea și se impune a fi menținută, chiar dacă în prezenta cauză este vorba de onorarii stabilite în faza de executare silită a hotărârii judecătorești.

Cât privește ultraactivitatea textului de lege criticat, Curtea constată că Legea fundamentală nu interzice ultraactivitatea legii vechi, ci doar retroactivitatea legii noi, astfel că nu poate fi reținută nici critica referitoare la încălcarea prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2).

Curtea observă că art. 133 din Statutul profesiei de avocat nu exclude existența tabloului onorariilor minimale și maximale, onorarii care se stabilesc în limitele legii, acest text interzicând fixarea onorariilor de către organele profesiei, iar nicidecum de către instanțele judecătorești.

De altfel, prerogativa instanței de a cenzura, cu prilejul stabilirii cheltuielilor de judecată, quantumul onorariului avocațial convenit prin prisma proporționalității sale cu amplitudinea și complexitatea activității depuse, este cu atât mai necesară cu cât respectivul onorariu, convertit în cheltuieli de judecată, urmează a fi suportat de partea potrivnică, dacă a căzut în

pretenții, ceea ce presupune în mod necesar ca acesta să îi fie opozabil. Or, opozabilitatea sa față de partea potrivnică, care este terț în raport cu convenția de prestare a serviciilor avocațiale, este consecința însușirii sale de instanță prin hotărârea judecătorească prin al cărei efect creanța dobândește caracter cert, lichid și exigibil.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 274 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Orlandi Investment” — S.R.L. din Sânnicolau Mare în Dosarul nr. 7.031/325/2007 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 iunie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 794

din 3 iulie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385⁹ pct. 14 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385⁹ pct. 14 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Benoni Nica și Romică Caraian în Dosarul nr. 5.940/3/2003 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal, sunt prezenți autorii excepției, asistați de domnul avocat Ion Lazăr, din cadrul Baroului București. Sunt prezente, de asemenea, părțile Gheorghe Luca, Costel Stan, Daniela Stan, Nicolae Constantin și Florinel Pentelei, precum și reprezentantul părții Societatea Comercială „Valahorum” — S.R.L., doamna consilier juridic Adriana Bordeanu. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Având cuvântul, avocatul autorilor excepției solicită admiterea excepției de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, reiterând, pe larg, motivele expuse în fața instanței de judecată.

Partea Gheorghe Luca arată că nu mai are nimic de adăugat.

Partea Costel Stan arată că a fost liberat condiționat și depune la dosar, în dovedirea celor afirmate, copia unei adrese a Tribunalului București — Secția I penală către Penitenciarul Rahova.

Partea Daniela Stan nu mai are nimic de adăugat.

Părțile Nicolae Constantin și Florinel Pentelei arată că sunt de acord cu cele susținute de apărătorul autorilor excepției.

Reprezentantul Societatea Comercială „Valahorum” — S.R.L. lasă la aprecierea Curții Constituționale soluționarea cauzei.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. Arată că nu pot fi reținute argumentele autorilor excepției în sensul că norma criticată ar avea un caracter mixt — de drept procesual și de drept substanțial — și că principiul aplicării legii penale mai favorabile nu este incident în materie procesual penală. În plus, compararea mai multor dispoziții legale (în cauză, a conținutului textului de lege criticat în forma actuală, respectiv cea anterioară modificării sale), prin prisma intereselor specifice ale părții, nu constituie o problemă de constituționalitate, sens în care Curtea Constituțională s-a pronunțat în mod constant în jurisprudența sa.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 15 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 5.940/3/2003, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 385⁹ pct. 14 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Benoni Nica și Romică Caraian în dosarul de mai sus, având ca obiect soluționarea unui recurs în materie penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile legale criticate sunt neconstituționale în măsura în care permit procurorului să solicite, ca motiv de recurs, majorarea pedepselor aplicate inculpaților pentru fapte săvârșite anterior intrării în vigoare a acestor dispoziții, atât timp cât legea în vigoare la acea dată nu prevedea o astfel de posibilitate. Se arată că, întrucât activitatea infracțională a inculpaților s-a desfășurat în perioada 1999—2000, perioadă în care textul de lege criticat avea un alt conținut, invocarea de către Parchet a motivului de recurs prevăzut de

art. 385⁹ pct. 14 din Codul de procedură penală în actuala redactare „constituie, pentru inculpați, o lege mai nefavorabilă, făcând incidente în cauză dispozițiile art. 13 din Codul penal, raportat la art. 15 alin. (2) din Constituție”. Se mai arată că norma criticată are caracter mixt, atât de drept procesual penal, cât și de drept penal și, ca urmare, „interdependența dintre cele două categorii de norme atrage după sine incidența unor dispoziții legale care să constituie pentru inculpat legea penală mai favorabilă.”

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor din Legea fundamentală invocate de autori.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Avocatului Poporului, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 385⁹ pct. 14 din Codul de procedură penală cu denumirea marginală *Cazurile în care se poate face recurs*, care au următorul conținut:

„Hotărârile sunt supuse casării în următoarele cazuri: [...]”

14. când s-au aplicat pedepse greșit individualizate în raport cu prevederile art. 72 din Codul penal sau în alte limite decât cele prevăzute de lege”.

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 15 alin. (2) referitoare la aplicarea legii penale sau contravenționale mai favorabile, ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, ale art. 23 alin. (12) referitoare la stabilirea și aplicarea pedepselor numai în temeiul legii și ale art. 129 referitoare la *Folosirea căilor de atac*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că nemulțumirea autorilor izvorăște din împrejurarea că, deși la momentul săvârșirii faptelor pentru care au fost

condamnați, legea procesual penală nu prevedea posibilitatea de a promova recurs împotriva unei hotărâri judecătorești în cazul în care s-au aplicat pedepse greșit individualizate, art. 385⁹ pct. 14 din Codul de procedură penală, în redactarea actuală, reglementează această posibilitate. În opinia autorilor excepției, aplicarea textului de lege criticat în actuala redactare, în condițiile în care activitatea infracțională a acestora s-a desfășurat într-o perioadă în care acesta avea un alt conținut, are semnificația încălcării principiului aplicării legii penale mai favorabile.

Asemenea critici nu pot fi reținute, deoarece, pe de o parte, autorii excepției încearcă să convertească controlul de constituționalitate într-unul de drept comun tinzând să solicite Curții să se pronunțe cu privire la modul de interpretare și de aplicare al legii. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, problemele de interpretare și de aplicare a legii în raport de situațiile concrete deduse judecării fiind de competența instanțelor judecătorești, în cadrul căilor de atac prevăzute de lege. Pe de altă parte, principiul consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție vizează aplicarea legii penale mai favorabile, prin aceasta înțelegându-se dispoziții de drept penal substanțial. Faptul că norma procesual penală face trimitere la criteriile de individualizare a pedepselor consacrate de art. 72 din Codul penal nu este de natură a atrage după sine aplicarea principiului invocat pentru normele consacrate de Codul de procedură penală, care sunt de imediată aplicare și care au fost adoptate de legiuitor în virtutea competenței sale stabilite de Constituție în art. 126 alin. (2).

Curtea mai reține că prevederile legale criticate nu contravin nici art. 23 alin. (12) din Legea fundamentală, deoarece, de vreme ce instituie posibilitatea sancționării hotărârilor judecătorești prin care s-au aplicat pedepse greșit individualizate sau în alte limite decât cele prevăzute de lege, acestea dau expresie textului constituțional invocat, potrivit căruia pedepsele sunt stabilite și aplicate numai în temeiul legii.

De asemenea, dispozițiile art. 385⁹ pct. 14 din Codul de procedură penală nu conțin nicio dispoziție de natură să încalce dreptul la un proces echitabil. Dimpotrivă, prin această reglementare s-a avut în vedere dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea acestuia într-un termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială.

Cât privește critica raportată la art. 129 din Constituție, autorul excepției nu a motivat *in terminis* în ce constă contrarietatea invocată. Prin urmare, raportarea la acest temei constituțional nu poate fi avută în vedere, deoarece, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizările trebuie făcute în formă scrisă și **motivate**, Curtea neputându-se substitui autorilor pentru a complini acest neajuns.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385⁹ pct. 14 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Benoni Nica și Romică Caraian în Dosarul nr. 5.940/3/2003 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iulie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****pentru modificarea și completarea Regulamentului de aplicare a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2000 privind organizarea și funcționarea serviciilor de reintegrare socială a infractorilor și de supraveghere a executării sancțiunilor neprivative de libertate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.239/2000**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 3 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2008 privind stabilirea competenței supravegherii executării obligației minorului de a presta o activitate neremunerată într-o instituție de interes public, prevăzută la art. 103 alin. 3 lit. c) din Codul penal,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Regulamentul de aplicare a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2000 privind organizarea și funcționarea serviciilor de reintegrare socială a infractorilor și de supraveghere a executării sancțiunilor neprivative de libertate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.239/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 13 decembrie 2000, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Serviciile de probațiune utilizează în activitatea lor serviciile interpreților și traducătorilor autorizați, prin intermediul tribunalelor pe lângă care funcționează, ori de câte ori această utilizare este necesară.”

2. La articolul 7, după alineatul (4) se introduc trei noi alineate, alineatele (5), (6) și (7), cu următorul cuprins:

„(5) În cazul în care persoana cu privire la care este solicitată întocmirea referatului de evaluare nu este găsită, serviciul de probațiune înaintează organului judiciar care a solicitat întocmirea referatului o notă informativă însoțită de dovezi care să ateste situația de fapt constatată și imposibilitatea întocmirii referatului de evaluare.

(6) Dovezile prevăzute la alin. (5) fac referire inclusiv la colaborarea cu organele de poliție în vederea identificării persoanei.

(7) În situația prevăzută la alin. (4), precum și în situația prevăzută la alin. (5), atunci când întocmirea referatului de evaluare a fost solicitată în baza art. 482 din Codul de procedură penală, consilierul de probațiune întocmește referatul de evaluare fără să facă referire în cuprinsul acestuia la datele prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. d) și e).”

3. La articolul 15, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Perspectivele de reintegrare în societate vor fi estimate în funcție de factorii prevăzuți la art. 14 alin. (1) care au relevanță asupra comportamentului viitor al persoanei și vor fi prezentate pe scurt, obiectiv și motivat, cu menționarea resurselor individuale, familiale și comunitare ce pot fi utilizate în susținerea reintegrării sociale a persoanei.

(2) În cazul învinuiților și inculpaților nu se fac propuneri sau recomandări organului judiciar privind soluția ce urmează să fie dată în cauză.”

4. După articolul 17 se introduce un nou articol, articolul 17¹, cu următorul cuprins:

„Art. 17¹. — În cazul în care, din motive obiective, hotărârea judecătorească prin care s-au dispus măsurile prevăzute la art. 86³ alin. 1 din Codul penal sau una ori mai multe dintre obligațiile prevăzute la art. 86³ alin. 3 sau la art. 103 alin. 3 din Codul penal nu pot fi puse în executare temporar sau definitiv, consilierul de probațiune va înștiința șeful serviciului, care, la rândul său, va sesiza motivat judecătorul delegat cu executarea, în vederea luării măsurilor care se impun.”

5. La articolul 18 alineatul (2), după litera a) se introduce o nouă literă, litera a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) procesul-verbal întocmit cu ocazia primei întrevederi;”.

6. La articolul 18 alineatul (2), după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:

„e) dovezi privind modul de îndeplinire a măsurilor și obligațiilor impuse de instanța de judecată persoanei aflate în supraveghere.”

7. La articolul 18, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) La sfârșitul perioadei de supraveghere, consilierul de probațiune întocmește un raport final în care se consemnează modul în care persoana condamnată sau minorul a respectat măsurile de supraveghere și, după caz, obligațiile impuse de instanță, precum și estimarea riscului de a săvârși alte infracțiuni, a riscului pentru siguranța publică și a riscului de sinucidere sau de autovătămare, precum și orice alte informații relevante referitoare la comportamentul persoanei condamnate sau al minorului pe perioada supravegherii.”

8. După articolul 18 se introduce un nou articol, articolul 18¹, cu următorul cuprins:

„Art. 18¹. — (1) La primirea hotărârii judecătorești șeful serviciului desemnează un consilier de probațiune responsabil cu supravegherea modului în care persoana îndeplinește măsurile și, eventual, obligațiile impuse de instanță în sarcina sa.

(2) La desemnarea consilierului responsabil de caz se are în vedere dacă a fost sau nu a fost întocmit un referat de evaluare în cauză, iar în cazul în care a fost întocmit un astfel de referat de evaluare, supravegherea este, de regulă, încredințată consilierului de probațiune care a întocmit referatul respectiv.”

9. La articolul 19, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — (1) Cu cel puțin 3 zile înainte de data primei întrevăderi, consilierul responsabil de caz contactează persoana condamnată și, în cazul minorului, reprezentantul legal al acestuia, în scopul de a transmite informațiile referitoare la locul, data și ora la care trebuie să aibă loc prima întrevădere, precum și adresa serviciului de probațiune, numărul de telefon și numele consilierului responsabil de caz.”

10. La articolul 19, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) Cu ocazia primei întrevăderi, consilierul de probațiune face aplicarea dispozițiilor prevăzute la art. 45 alin. (4).”

11. La articolul 19, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Aspectele aduse la cunoștință se consemnează într-un proces-verbal care se semnează de consilierul de probațiune, de persoana supravegheată și de reprezentantul legal al acesteia, atunci când este cazul.”

12. La articolul 19, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (7), cu următorul cuprins:

„(7) O copie a procesului-verbal prevăzut la alin. (6) se înmânează persoanei supravegheate.”

13. După articolul 19 se introduce un nou articol, articolul 19¹, cu următorul cuprins:

„Art. 19¹. — (1) La prima întrevădere, consilierul de probațiune realizează evaluarea inițială a situației persoanei supravegheate, în vederea întocmirii planului de supraveghere.

(2) La realizarea evaluării se vor lua în considerare informațiile conținute în referatul de evaluare, dacă este cazul.

(3) Dacă referatul de evaluare a fost întocmit de un alt serviciu de probațiune, serviciul de probațiune căruia îi revine supravegherea solicită transmiterea unei copii a acestuia.

(4) Evaluarea persoanei vizează următoarele aspecte:

a) analiza comportamentului infracțional;

b) situația familială, socială și economică și atitudinea față de aceasta;

c) planurile sale de viitor pe termen scurt și mediu și indicarea modalităților concrete prin care intenționează să le pună în practică.

(5) Dacă se constată că persoana supravegheată consumă în exces anumite substanțe, în cadrul procesului de evaluare se vor avea în vedere: tipul sau tipurile de substanțe utilizate, cantitatea, frecvența și metodele de administrare a substanței, istoricul consumului, contextul în care se manifestă acest consum și instituția și/sau organizația de specialitate în evidența căreia se află sau s-a aflat persoana evaluată și, dacă este cazul, consilierul de probațiune sesizează, potrivit legii, organele competente.

(6) Datele obținute în procesul de evaluare se consemnează într-o fișă de evaluare.

(7) Persoanei supravegheate i se va comunica data următoarei întrevăderi.”

14. Articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) La a doua întrevădere, consilierul de probațiune responsabil de caz va prezenta și va explica persoanei supravegheate planul de supraveghere.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

(2) Planul de supraveghere va fi semnat de către consilierul de probațiune și de persoana condamnată și, dacă este cazul, de către reprezentantul legal al acesteia.

(3) O copie a planului de supraveghere va fi înmănată persoanei condamnate și reprezentantului legal al acesteia, atunci când este cazul.

(4) Dacă, prin hotărârea judecătorească, instanța de judecată fixează frecvența întrevăderilor la un interval mai mare de o lună, consilierul de probațiune aduce la îndeplinire dispozițiile alin. (1) la prima întrevădere.”

15. Articolul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — (1) Planul de supraveghere conține următoarele capitole:

a) introducere: numele, prenumele, data și locul nașterii persoanei supravegheate, adresa de domiciliu, infracțiunea săvârșită, numărul hotărârii instanței de judecată, sancțiunea aplicată, perioada de supraveghere, menționându-se data începerii și încetării acesteia, numele și prenumele consilierului de probațiune responsabil;

b) măsurile și, eventual, obligațiile impuse de instanța de judecată, precum și mijloacele utilizate de consilierul de probațiune pentru asigurarea îndeplinirii obligațiilor și/sau a măsurilor stabilite de instanța de judecată în sarcina persoanei supravegheate;

c) nevoile criminogene și cele sociale ale persoanei supravegheate, precum și obiectivele stabilite în vederea diminuării acestora;

d) riscul săvârșirii de noi infracțiuni, riscul pentru siguranța publică, precum și riscul de sinucidere sau de autovătămare;

e) metode de intervenție propuse în vederea soluționării nevoilor identificate și a diminuării riscului;

f) data, locul și frecvența întrevăderilor dintre consilierul de probațiune și persoana supravegheată, fixate pe perioada termenului de încercare.

(2) În cazul în care persoanei condamnate i-a fost impusă prin hotărârea judecătorească obligația de a participa la derularea unui program de intervenție, în cuprinsul planului de supraveghere se descrie pe scurt conținutul programului, durata și modalitatea de derulare ale acestuia.

(3) În cazul în care persoanei condamnate i-a fost impusă prin hotărârea judecătorească obligația de a presta o activitate neremunerată într-o instituție de interes public, planul de supraveghere va conține descrierea activității, locul de executare a acesteia și programul de lucru al persoanei condamnate.

(4) În perioada de supraveghere consilierul de probațiune stabilește, cu ocazia fiecărei întrevăderi, în ce măsură obiectivele planului de supraveghere sunt aduse la îndeplinire.

(5) Planul de supraveghere va fi revizuit, prin intermediul unor anexe ale planului de supraveghere ori de câte ori în situația persoanei supravegheate intervin schimbări care influențează nevoile acesteia și riscurile identificate.

(6) În caz de revizuire a planului de supraveghere, dispozițiile art. 21 se aplică în mod corespunzător.”

16. La articolul 23, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică și anexelor de revizuire a planului de supraveghere.”

17. Articolul 24 se abrogă.**18. La articolul 26, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(3) În cazul în care, din motive obiective, persoana supravegheată nu se poate prezenta la una dintre întâlnirile stabilite, comunică acest lucru consilierului de probațiune responsabil de caz înaintea întrevederii sau, în condițiile în care nu este posibil acest lucru, se prezintă la sediul serviciului de probațiune după maximum 3 zile de la momentul în care cauzele care au determinat imposibilitatea neapărării au încetat.”

19. La articolul 26, după alineatul (3) se introduc trei noi alineate, alineatele (4), (5) și (6), cu următorul cuprins:

„(4) Imposibilitatea obiectivă de prezentare se justifică de către persoana supravegheată prin dovezi depuse la dosar.

(5) Consilierul de probațiune responsabil de caz verifică motivele invocate și, dacă se constată că neapărarea persoanei supravegheate la serviciul de probațiune la termenul fixat nu este justificată de motive obiective, îi transmite acesteia un avertisment scris în care i se reamintesc consecințele încălcării măsurii și se menționează data următoarei întrevederi.

(6) Dacă se constată că, după înmânarea a două avertismente, persoana supravegheată nu se prezintă la termenele fixate, consilierul responsabil de caz înștiințează șeful serviciului de probațiune, care va sesiza judecătorul delegat cu executarea.”

20. La articolul 27, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazul schimbării domiciliului, reședinței sau locuinței, persoana supravegheată prezintă consilierului de probațiune, în termen de 30 de zile, dovezi din care să rezulte această situație.”

21. La articolul 28, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Comunicarea se face numai în scris, precizându-se motivele schimbării locului de muncă, noul loc de muncă al persoanei condamnate, natura muncii pe care o desfășoară și descrierea activității, anexându-se, în termen de 30 de zile de la data angajării, documente justificative în acest sens.”

22. La articolul 29, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Comunicarea informațiilor se face în scris, fiind însoțită de dovezi prezentate consilierului de probațiune în termen de 30 de zile de la data primei întrevederi.”

23. La articolul 29, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Pe perioada supravegherii, consilierul de probațiune responsabil de caz monitorizează orice schimbare privind mijloacele de existență ale persoanei supravegheate.”

24. Articolul 30 se abrogă.**25. La articolul 32, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alineatele (4) și (5), cu următorul cuprins:**

„(4) Dacă prin hotărârea judecătorească nu este stabilit tipul activității la care este obligată persoana condamnată, consilierul de probațiune stabilește tipul de activitate și modalitatea de desfășurare a acesteia.

(5) Dacă instanța de judecată stabilește, în baza art. 86³ alin. 3 lit. a) din Codul penal, obligația ca persoana condamnată

să desfășoare o activitate neremunerată într-o instituție de interes public, art. 42 se aplică în mod corespunzător.”

26. La articolul 33, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În termen de 5 zile lucrătoare de la data primei întrevederi, serviciul de probațiune transmite organelor de poliție prevăzute la alin. (2) o informare privind persoana aflată în supraveghere în sarcina căreia a fost impusă o astfel de obligație, solicitând ca, în condițiile în care se constată nerespectarea obligației, să fie anunțat în scris serviciul de probațiune competent.”

27. La articolul 34, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Atunci când consilierul de probațiune constată prezența persoanei supravegheate în locul sau în locurile a căror frecvență i-a fost interzisă, îi înmânează un avertisment scris, procedând la explicarea verbală a conținutului acestuia.”

28. La articolul 34, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Dispozițiile art. 33 alin. (2¹) se aplică în mod corespunzător.”

29. La articolul 35, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Dispozițiile art. 33 alin. (2¹) se aplică în mod corespunzător.”

30. La articolul 36, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Dispozițiile art. 33 alin. (2¹) se aplică în mod corespunzător.”

31. Articolul 37 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 37. — (1) În cazul în care persoana condamnată este obligată să se supună unor măsuri de control, tratament sau îngrijire, în special în scopul dezintoxicării, serviciul de probațiune identifică pe plan local, în termen de 10 zile lucrătoare de la data primei întrevederi, unitățile sanitare, precum și organizațiile, instituțiile sau specialiștii care desfășoară programe de recuperare a toxicomanilor sau alcoolicii, în vederea includerii persoanei supravegheate în aceste programe.

(2) Consilierul de probațiune, cu ocazia întrevederilor cu persoana supravegheată, precum și prin legătura permanentă cu persoanele implicate în tratarea acesteia, verifică dacă persoana respectă programul de tratament sau de îngrijire.

(3) În vederea ducerii la îndeplinire a dispozițiilor alin. (1) și (2), serviciile de probațiune încheie protocoale cu unități sanitare, instituții, organizații și specialiști, prin care să se reglementeze proceduri concrete de colaborare.

(4) Obligația prevăzută la art. 86³ alin. 3 lit. f) din Codul penal este considerată neîndeplinită în situațiile în care persoana supravegheată:

a) refuză în mod nejustificat includerea în programe de tratament derulate în scopul dezintoxicării;

b) întrerupe în mod nejustificat tratamentul de dezintoxicare;

c) refuză efectuarea testelor de verificare a consumului de substanțe.”

32. Articolul 38 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 38. — (1) În cazul în care consilierul de probațiune constată neîndeplinirea măsurilor și/sau obligațiilor impuse persoanei condamnate de către instanță, prevăzute la art. 86³ alin. 1 și 3 din Codul penal, întocmește un raport care cuprinde un rezumat al procesului de supraveghere și face mențiuni cu privire la dovezile prin care se constată încălcarea obligației.

(2) Raportul întocmit potrivit alin. (1) împreună cu dovezile în copie vor fi înaintate spre informare șefului serviciului de probațiune care, atunci când consideră necesar, va sesiza judecătorul delegat la compartimentul de executări penale, care va proceda potrivit legii.

(3) În cazul în care șeful serviciului de probațiune apreciază că nu sunt îndeplinite condițiile pentru sesizarea instanței în vederea revocării suspendării, respinge în scris și motivat, în termen de 30 de zile, propunerea consilierului de probațiune.

(4) Dacă pe perioada supravegherii persoana supravegheată săvârșește o altă infracțiune, instanța de judecată poate solicita serviciului de probațiune care a exercitat supravegherea referatele de evaluare prevăzute la art. 13 alin. (1)."

33. La articolul 40, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Dispozițiile art. 33 alin. (2¹) se aplică în mod corespunzător.”

34. La articolul 40, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Atunci când consilierul de probațiune constată prezența minorului în locul sau în locurile a căror frecvență i-a fost interzisă, îi înmânează un avertisment scris, procedând la explicarea verbală a conținutului acestuia.”

35. La articolul 41, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Dispozițiile art. 33 alin. (2¹) se aplică în mod corespunzător.”

36. Articolul 42 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 42. — În cazul în care minorul este obligat să presteze o activitate neremunerată într-o instituție de interes public stabilită de instanță, serviciul de probațiune supraveghează îndeplinirea acestei obligații în condițiile stabilite prin ordin al ministrului justiției.”

37. Articolele 43 și 44 se abrogă.

38. La articolul 46 alineatul (2), partea introductivă și litera b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Dosarul de reintegrare socială și supraveghere conține documentele aferente dosarului de supraveghere, prevăzute la art. 18 alin. (2), și documentele specifice activității de asistență și consiliere, după cum urmează:

.....
b) planul de asistare;”.

39. La articolul 46 alineatul (2), literele c) și d) se abrogă.

40. La articolul 46, după alineatul (2) se introduc trei noi alineate, alineatele (2¹), (2²) și (2³), cu următorul cuprins:

„(2¹) Planul de asistare este întocmit cu implicarea persoanei solicitante în termen de maximum 20 de zile lucrătoare de la momentul solicitării asistării și consilierii.

(2²) Planul de asistare cuprinde următoarele capitole:

a) introducere: numele, prenumele, data și locul nașterii persoanei supravegheate, infracțiunea săvârșită și numărul hotărârii instanței de judecată, sancțiunea aplicată, perioada de supraveghere, menționându-se data începerii și încetării acesteia, numele și prenumele consilierului de probațiune responsabil de caz;

- b) nevoile sau problemele identificate;
- c) obiectivele activității de asistare;
- d) planificarea activităților în atingerea obiectivelor;
- e) resurse implicate în desfășurarea activităților;
- f) programul întâlnirilor dintre consilierul responsabil de caz și persoana asistată;
- g) timpul estimat în vederea realizării.

(2³) Planul de asistare va fi revizuit ori de câte ori este cazul, în cadrul unor anexe ale planului de asistare.”

41. La articolul 47, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 47. — (1) În termen de 20 de zile lucrătoare de la primirea cererii scrise din partea persoanei supravegheate prin care aceasta solicită asistență și consiliere, serviciul de probațiune poate lua măsurile necesare în vederea includerii acesteia într-un program de intervenție specializată, adaptat nevoilor identificate ale persoanei respective, atunci când este posibil.”

42. La articolul 48, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 48. — (1) Activitatea de asistență și consiliere se poate desfășura și în unitățile penitenciare, includerea în astfel de programe a persoanelor condamnate fiind posibilă numai cu acordul acestora și numai cu 6 luni înainte ca situația persoanei să fie eligibilă pentru analizare în comisia de liberare condiționată.

.....
(3) Activitatea de asistență și consiliere acordată persoanelor prevăzute la alin. (1) presupune:

- a) identificarea nevoilor cu care persoana anticipează că se va confrunța la momentul liberării;
- b) identificarea resurselor interne ale persoanei condamnate, cum ar fi motivația, aptitudinile și abilitățile acesteia;
- c) identificarea resurselor existente în comunitatea în care persoana condamnată urmează să se libereze și informarea cu privire la aceste resurse;
- d) indicarea modalităților prin care persoana condamnată poate accesa serviciile oferite de instituțiile aflate în comunitatea în care urmează să se libereze.”

43. Anexa nr. 2 la regulament se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

44. Anexa nr. 3 la regulament se abrogă.

Art. II. — Hotărârea Guvernului nr. 1.239/2000 privind aprobarea Regulamentului de aplicare a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2000 privind organizarea și funcționarea serviciilor de reintegrare socială a infractorilor și de supraveghere a executării sancțiunilor neprivative de libertate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 13 decembrie 2000, cu modificările și completările aduse prin prezenta hotărâre, se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul justiției,

Theodor Cătălin Nicolescu,

secretar de stat

București, 9 iulie 2008.

Nr. 747.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

MINISTERUL JUSTIȚIEI
Serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul

PLAN DE SUPRAVEGHERE

I. Introducere

Numele și prenumele persoanei condamnate/minorului:
Data și locul nașterii:
Infracțiunea săvârșită:
Numărul hotărârii instanței:
Sanctiunea aplicată persoanei condamnate/minorului:
Perioada supravegherii:
Data începerii:
Data încheierii:
Numele și prenumele consilierului de probațiune:

II. Măsurile și/sau obligațiile impuse de instanța de judecată și mijloacele utilizate pentru asigurarea îndeplinirii lor

III. Nevoile criminogene și sociale ale persoanei condamnate/minorului și obiectivele stabilite în vederea diminuării acestora

IV. Riscul săvârșirii din nou a unor infracțiuni/riscul de a pune în pericol siguranța publică și riscul de sinucidere sau autovătămare

V. Metodele de intervenție propuse în vederea soluționării nevoilor identificate și diminuării riscului

VI. Data, locul și frecvența întrevederilor dintre consilierul de probațiune și persoana condamnată/minor pe perioada supravegherii

VII. Descrierea programului de intervenție, stabilit ca obligație de către instanță (dacă este cazul)

VIII. Descrierea activității, a locului de executare și a programului de lucru, în cazul persoanei condamnate/minorului față de care s-a stabilit prestarea unei activități neremunerate într-o instituție de interes public (dacă este cazul)

Persoana condamnată/minorul a luat cunoștință de conținutul planului de supraveghere și înțelege să coopereze în executarea obligațiilor ce îi revin.

Data semnării planului de supraveghere

Consilier de probațiune,
.....

Am luat cunoștință.

Persoana condamnată/minor,
.....

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea listei unor obiective de investiții și a indicatorilor tehnico-economici ai acestora din etapa I a Programului de infrastructură municipală prevăzut în Acordul de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului privind închiderea minelor, refacerea mediului și regenerarea socioeconomică, semnat la București la 28 ianuarie 2005

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă lista unor obiective de investiții din etapa I a Programului de infrastructură municipală, parte a subcomponentei de Regenerare socioeconomică din Proiectul privind închiderea minelor, refacerea mediului și regenerarea socioeconomică”, finanțat prin Acordul de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, semnat la București la 28 ianuarie 2005, ratificat prin Legea nr. 167/2005, derulat prin intermediul Agenției Naționale pentru Dezvoltarea Zonelor Miniere, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Se aprobă caracteristicile principale și indicatorii tehnico-economici ai obiectivelor de investiții menționate la alin. (1), prevăzuți în anexele nr. 2—8*).

Art. 2. — Finanțarea obiectivelor de investiții cuprinse în anexa nr. 1 se face sub formă de grant dintr-un credit extern acordat de Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea proiectului, prin bugetul Agenției Naționale pentru Dezvoltarea Zonelor Miniere, de la titlul „Alte transferuri”, articolul „Programe de dezvoltare”, din contribuția locală din sume cuprinse în bugetele locale legal constituite cu această destinație, precum și din contribuția în bani a membrilor comunității, colectată voluntar printr-un proces transparent de colectare, și din alte fonduri legal constituite.

Art. 3. — Anexele nr. 1—8 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul economiei și finanțelor,

Varujan Vosganian

Ministrul internelor și reformei administrative,

Cristian David

Ministrul mediului și dezvoltării durabile,

Attila Korodi

București, 9 iulie 2008.

Nr. 749.

*) Anexele nr. 2—8 nu se publică, fiind clasificate potrivit legii.

ANEXA Nr. 1

LISTA

obiectivelor de investiții din etapa I a Programului de infrastructură municipală prevăzut în Acordul de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea Proiectului privind închiderea minelor, refacerea mediului și regenerarea socioeconomică, semnat la București la 28 ianuarie 2005

Nr. crt.	Solicitantul	Numele subproiectului
0	1	2
1.	Primăria Orașului Baia Sprie, județul Maramureș	Îmbunătățirea și modernizarea iluminatului public în orașul Baia Sprie și localitatea aparținătoare Satu Nou de Sus prin eficientizare energetică
2.	Primăria Orașului Borșa, județul Maramureș	Reabilitarea rețelei stradale și infrastructurii pietonale în zona centru — Borșa
3.	Primăria Orașului Cavnic, județul Maramureș	Reabilitarea sistemului de alimentare cu apă și extinderea rețelei de apă în orașul Cavnic
4.	Primăria Comunei Iablanița, județul Caraș-Severin	Reabilitarea străzilor în Globu Craiovei, comuna Iablanița
5.	Consiliul Local al Orașului Motru, județul Gorj	Reabilitarea Aleii Liliacului, orașul Motru, județul Gorj
6.	Primăria Orașului Nucet, județul Bihor	Modernizarea drumurilor locale din localitatea Nucet
7.	Primăria Orașului Petrila, județul Hunedoara	Reparații la străzi în orașul Petrila: Str. 8 Martie și Str. 22 Decembrie

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL INTERNELOR ȘI REFORMEI ADMINISTRATIVE

ORDIN

pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Comitetului strategic pentru sprijinirea activității Direcției generale anticorupție

Având în vedere dispozițiile Legii nr. 161/2005 privind stabilirea unor măsuri pentru prevenirea și combaterea corupției în cadrul Ministerului Administrației și Internelor, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Internelor și Reformei Administrative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 120/2005 privind operaționalizarea Direcției generale anticorupție din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 383/2005,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008,

ministrul internelor și reformei administrative emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind organizarea, instituții/structuri ale Ministerului Internelor și Reformei Administrative și toți cei interesați vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 2. — Direcția generală anticorupție, celelalte

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul internelor și reformei administrative,
Cristian David

București, 15 iulie 2008.
Nr. 540.

ANEXĂ

REGULAMENT

privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Comitetului strategic pentru sprijinirea activității Direcției generale anticorupție

Art. 1. — (1) Se înființează Comitetul strategic pentru sprijinirea activității Direcției generale anticorupție, organism consultativ fără personalitate juridică, denumit în continuare *Comitet*.

(2) Comitetul se organizează și funcționează în cadrul Ministerului Internelor și Reformei Administrative.

Art. 2. — Rolul Comitetului este de a sprijini activitatea Direcției generale anticorupție, denumită în continuare *DGA*, precum și de a formula recomandări cu privire la direcțiile de acțiune și de dezvoltare ale activității acestei unități.

Art. 3. — (1) În îndeplinirea rolului său, Comitetul are următoarele atribuții și responsabilități:

a) sprijină activitatea de prevenire și combatere a corupției în rândul personalului Ministerului Internelor și Reformei Administrative, prin identificarea măsurilor necesare, folosindu-se de experiența membrilor săi în acest domeniu, fără a aduce atingere atribuțiilor organelor judiciare;

b) sprijină *DGA* în identificarea factorilor de risc în domeniul prevenirii și combaterii corupției în cadrul Ministerului Internelor și Reformei Administrative, precum și a evoluției acestora;

c) analizează și evaluează situațiile obiective și subiective de natură a îmbunătăți operațiunile *DGA* și formulează propuneri și recomandări în acest sens organelor abilitate;

d) evaluează modul de implementare a acțiunilor de prevenire a corupției desfășurate la nivelul structurilor Ministerului Internelor și Reformei Administrative și propune conducerii *DGA* măsuri concrete pentru eficientizarea acestora;

e) formulează recomandări cu privire la dezvoltarea și revizuirea Strategiei anticorupție a Ministerului Internelor și Reformei Administrative;

f) sprijină dezvoltarea instituțională și funcționarea *DGA*, prin furnizarea de către membrii săi de date și informații necesare activității acestei unități;

g) face propuneri de proiecte de acte normative pentru îmbunătățirea activității *DGA*, pe care le prezintă conducerii *DGA* în vederea promovării conform procedurii legale;

h) face propuneri privind armonizarea cadrului normativ intern cu instrumentele juridice internaționale nou-adoptate cu privire la prevenirea și combaterea corupției;

i) analizează rezultatul unor studii și cercetări privind cauzele și condițiile care determină sau favorizează faptele de corupție.

(2) Membrii Comitetului pot efectua vizite de documentare în teritoriu a activității *DGA*, înștiințând cu cel puțin o zi înainte *DGA*. Concluziile desprinse în urma acestor vizite se prezintă Plenului Comitetului, însoțite de propuneri de îmbunătățire a activității *DGA*.

(3) Comitetul elaborează anual un raport de evaluare care se pune la dispoziția publicului din oficiu, prin publicarea pe paginile de web ale Ministerului Internelor și Reformei Administrative și DGA, sens în care din cuprinsul acestuia se elimină informațiile exceptate de la accesul liber al cetățenilor, potrivit Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — (1) Comitetul se compune din 31 de membri permanenți și un președinte, după cum urmează:

- a) ministrul internelor și reformei administrative — președinte;
- b) secretarul de stat, șef al Departamentului ordine și siguranță publică — membru;
- c) secretarul de stat pentru relația cu prefecturile — membru;
- d) secretarul de stat pentru reforma în administrația publică — membru;
- e) secretarul de stat pentru comunitățile locale — membru;
- f) secretarul de stat pentru relația cu Parlamentul și afaceri europene — membru;
- g) secretarul de stat, șef al Departamentului Schengen — membru;
- h) un consilier al ministrului internelor și reformei administrative anume desemnat de ministru — membru;
- i) secretarul general — membru;
- j) directorul general al Direcției generale anticorupție — membru;
- k) directorul general al Direcției generale de informații și protecție internă — membru;
- l) directorul general al Corpului de control al ministrului — membru;
- m) directorul general al Direcției generale afaceri europene și relații internaționale — membru;
- n) directorul general al Direcției generale juridice — membru;
- o) directorul general al Direcției generale audit intern — membru;
- p) directorul general al Direcției generale management operațional — membru;
- r) directorul general al Direcției generale management resurse umane — membru;
- s) inspectorul general al Inspectoratului General al Jandarmeriei Române — membru;
- ș) inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției Române — membru;
- t) inspectorul general al Inspectoratului General al Poliției de Frontieră — membru;
- ț) inspectorul general al Inspectoratului General pentru Situații de Urgență — membru;
- u) rectorul Academiei de Poliție „Alexandru Ioan Cuza” — membru;
- v) președintele Corpului Național al Polițiștilor — membru;
- x) președintele Sindicatului Național al Polițiștilor și Personalului Contractual (S.N.P.P.C.) din Ministerul Internelor și Reformei Administrative — membru;
- y) câte un reprezentant al următoarelor organizații neguvernamentale reprezentative în domeniu: Asociația Română pentru Transparență, Societatea Academică Română, Asociația pentru Implementarea Democrației, Fundația Colegiului Național de Apărare, Asociația Tineretul Român

pentru Națiunile Unite, Asociația Națională a Cadrelor Militare în Rezervă și în Retragere „Alexandru Ioan Cuza”, Asociația „George C. Marshall — România” și Liga Apărării Drepturilor Omului.

(2) Pe perioada derulării proiectelor PHARE în curs de implementare la nivelul Direcției generale anticorupție, din compunerea Comitetului vor face parte, în calitate de invitați permanenți, consilierii rezidenți de twinning ai proiectelor respective.

(3) Calitatea de invitați permanenți ai președintelui Comitetului o au reprezentantul Comisiei Europene la București, reprezentanții ambasadelor Marii Britanii, Germaniei, Suediei, Olandei, Finlandei, Franței, Spaniei, precum și reprezentantul ambasadei statului care asigură președinția în exercițiu a Uniunii Europene.

Art. 5. — (1) Președintele Comitetului și/sau oricare dintre membrii acestuia pot invita, în funcție de ordinea de zi a reuniunii, șefi ai instituțiilor/structurilor din Ministerul Internelor și Reformei Administrative, reprezentanți ai Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, ai Direcției Naționale Anticorupție și ai altor autorități și instituții publice cu atribuții în domeniul prevenirii și combaterii corupției, precum și reprezentanți ai organizațiilor neguvernamentale având ca domeniu de activitate desfășurarea de acțiuni pentru prevenirea și combaterea corupției.

(2) Propunerile privind invitații se aduc la cunoștința președintelui cu cel puțin 24 de ore înaintea reuniunii.

(3) Persoanele prevăzute la alin. (1) pot participa la lucrările Comitetului cu rol consultativ.

Art. 6. — (1) Comitetul se întrunește în ședințe, semestrial sau ori de câte ori este necesar, la solicitarea președintelui sau a oricăruia dintre membri, fiind valabil constituit prin prezența a jumătate plus unu din numărul total al membrilor.

(2) Ședințele Comitetului sunt conduse de președintele acestuia, iar în lipsa președintelui, de persoana mandatată în acest sens de către președinte.

Art. 7. — Ședințele comitetului se desfășoară, de regulă, pe baza unei ordini de zi conținând propuneri ale membrilor Comitetului.

Art. 8. — Convocarea membrilor Comitetului se face prin grija secretariatului acestuia, cu cel puțin 5 zile înaintea datei la care urmează să se desfășoare ședința. Cu această ocazie, președintelui și fiecărui membru i se predă o mapă ce conține ordinea de zi și, după caz, documentele aferente fiecărui punct inclus pe ordinea de zi.

Art. 9. — (1) Discuțiile și propunerile Comitetului se consemnează într-un proces-verbal, întocmit de secretariatul Comitetului.

(2) Procesul-verbal al ședinței se transmite, prin grija secretariatului, în copie, fiecărui membru al Comitetului și se publică pe pagina de web a DGA, în condițiile prevăzute la art. 3 alin. (3).

Art. 10. — (1) Secretariatul Comitetului este asigurat de DGA, prin persoanele desemnate de directorul general prin dispoziția zilnică.

(2) Secretariatul Comitetului are următoarele atribuții:

a) convoacă toți membrii Comitetului la data și locul stabilite pentru desfășurarea lucrărilor;

b) face cunoscută membrilor Comitetului ordinea de zi a fiecărei ședințe, pe care o elaborează pe baza propunerilor formulate de aceștia;

c) evaluează gradul de punere în aplicare a propunerilor/recomandărilor Comitetului;

d) asigură tehnoredactarea documentelor întocmite de Comitet în exercitarea atribuțiilor stabilite prin prezentul ordin;

e) acordă sprijin membrilor Comitetului în efectuarea vizitelor de documentare în teritoriul a activității DGA.

Art. 11. — La ședințele Comitetului participă numai președintele, membrii permanenți, invitații permanenți și persoanele prevăzute la art. 5 și la art. 10 alin. (1). Cu aprobarea președintelui, la ședințe pot fi invitați reprezentanți ai mass-media.

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR

ORDIN

pentru aprobarea cheltuielilor eligibile în cadrul Fondului de participare JEREMIE din cadrul Programului operațional sectorial „Creșterea competitivității economice” 2007—2013, axa prioritară 1 „Un sistem de producție inovativ și ecoeficient”, domeniul major de intervenție 1.2 „Accesul la finanțare al întreprinderilor mici și mijlocii”

Având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 514/2008 pentru aprobarea Acordului de finanțare dintre Guvernul României și Fondul European de Investiții privind programul JEREMIE în România, semnat la București la 18 februarie 2008,

în baza art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 759/2007 privind regulile de eligibilitate a cheltuielilor efectuate în cadrul operațiunilor finanțate prin programele operaționale, cu modificările și completările ulterioare,

în baza art. 78 alin. 6 din Regulamentul Consiliului nr. 1.083/2006 privind prevederile generale aplicabile Fondului european de dezvoltare regională, Fondului social european și Fondului de coeziune,

în temeiul prevederilor art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 386/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei și Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul economiei și finanțelor emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Prin prezentul ordin sunt reglementate categoriile de cheltuieli eligibile efectuate în cadrul Fondului de participare JEREMIE din cadrul Programului operațional sectorial „Creșterea competitivității economice” (POS CCE).

(2) Prevederile prezentului ordin sunt aplicabile cheltuielilor efectuate din asistență comunitară, precum și din cofinanțare națională.

(3) Pentru a fi eligibile pentru finanțare, toate cheltuielile trebuie să respecte prevederile Hotărârii Guvernului nr. 759/2007 privind regulile de eligibilitate a cheltuielilor efectuate în cadrul operațiunilor finanțate prin programele operaționale, cu modificările și completările ulterioare, să facă parte din categoriile menționate în prezentul ordin, să fie direct legate de activitățile operațiunii și să fie coerente cu obiectivele și rezultatele acesteia.

Art. 2. — Cheltuielile detaliate la art. 3 sunt considerate eligibile dacă sunt efectuate începând cu data încheierii Acordului de finanțare dintre Guvernul României și Fondul European de Investiții privind programul JEREMIE în România, semnat la București la 18 februarie 2008, denumit în continuare *Acord de finanțare*, pe toată durata de implementare a acestuia, cu excepția portofoliului de garanții angajate a căror dată de eligibilitate se consideră de la 1 ianuarie 2007.

Art. 3. — (1) Înainte de închiderea POS CCE/operațiunilor finanțate în cadrul domeniului major de intervenție 1.2 „Accesul la finanțare al întreprinderilor mici și mijlocii”, contribuția plătită la Fondul de participare JEREMIE din fondurile programului va fi inclusă în declarația de cheltuieli, în conformitate cu prevederile art. 78 alin. 6 din Regulamentul Consiliului nr. 1.083/2006.

(2) La închiderea POS CCE/operațiunilor finanțate în cadrul domeniului major de intervenție 1.2 „Accesul la finanțare al întreprinderilor mici și mijlocii”, sunt considerate eligibile următoarele cheltuieli:

1. plăți efectuate pentru investiții în întreprinderi de către intermediarii financiari selectați în cadrul operațiunilor aprobate;

2. plăți în contul garanțiilor sau sume angajate ca garanții în favoarea întreprinderilor de către intermediarii financiari selectați în cadrul operațiunilor aprobate;

3. costuri de management ale intermediarilor selectați în cadrul operațiunilor aprobate, în limitele plafoanelor stabilite la art. 43 alin. 4 din Regulamentul Comisiei nr. 1.828/2006 privind stabilirea regulilor de implementare a Regulamentului Consiliului nr. 1.083/2006 și cu respectarea prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 759/2007, cu modificările și completările ulterioare;

4. costuri de management ale Fondului European de Investiții (FEI) pentru administrarea Fondului de participare JEREMIE în România, în conformitate cu prevederile Acordului de finanțare:

a) cheltuielile de personal și administrative calculate pe baza metodologiei convenite de FEI cu Comisia Europeană (rata standard a costurilor FEI);

b) cheltuielile de transport, cazare, diurnă, conform prevederilor Acordului de finanțare;

c) cheltuielile pentru achiziția de servicii, inclusiv consultanță specializată (pentru proceduri de achiziție, ajutor de stat, monitorizare, raportare, control, studii, analize), asistență/consultanță juridică (cu excepția cheltuielilor de judecată și a

celor aferente reprezentării în instanță), marketing și publicitate, traducere și interpretariat;

d) cheltuielile pentru gestionarea operațiunilor de trezorerie;

e) comisioane și alte cheltuieli legate de deschiderea, operarea și închiderea conturilor bancare ale Fondului de participare JEREMIE, inclusiv cheltuieli legate de închiderea operațiunii la sfârșitul perioadei de implementare;

f) cheltuielile generale de administrație legate de funcționarea sediului din România (inclusiv chirie, utilități, comunicații, consumabile, personal administrativ);

g) cheltuielile legate de organizarea reuniunilor Comitetului de investiții, inclusiv indemnizația de participare a membrilor acestuia, în condițiile specificate în Acordul de finanțare.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul economiei și finanțelor,

Eugen Teodorovici,

secretar de stat

București, 11 iulie 2008.

Nr. 2.161.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

